ພຣະທັມໂຢຮັນ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#)

ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ໂຢຮັນ

1. ພຣະທັມບັງເກີດເປັນມະນຸດ

(ປຖກ 1:1-2:4)

1 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະທັມນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະທັມນັ້ນແຫລະ, ຊົງ
ເປັນພຣະເຈົ້າ
2 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ
3 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະທັມ ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ເປັນມານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ເປັນມາ
ໂດຍນອກຈາກພຣະທັມ
4 ພຣະທັມນັ້ນຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສວ່າງຂອງມະນຸສໂລກ
5 ຄວາມສວ່າງກໍສ່ອງເຂົ້າມາໃນມືດ ແລະຄວາມມືດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊະນະຕໍ່ຄວາມສວ່າງ
6 ແລະເກີດມີຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມາ ຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ
7 ທ່ານໄດ້ມາເປັນພຍານ ເພື່ອອ້າງຄວາມພຍານເຣື່ອງຄວາມສວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ເຊື່ອໃນດ້ວຍ
ທ່ານ
8 ທ່ານບໍ່ແມ່ນຄວາມສວ່າງ ແຕ່ມາເປັນພຍານກ່ຽວເຣື່ອງຄວາມສວ່າງນັ້ນ
9 ອັນນີ້ຄືຄວາມສວ່າງອັນແທ້ຈິງ ທີ່ຂນະນັ້ນກຳລັງເຂົ້າມາໃນໂລກແລະສ່ອງເຖິງຄົນທັງປວງ
10 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນໂລກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນ ແຕ່ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງບ້ານເມືອງຂອງພຣະອົງ ແລະຊາວບ້ານຊາວເມືອງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບ
ພຣະອົງ
12 ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງປະທານສິດໃຫ້ກາຍ
ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

13 ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດເນື້ອ ຫລືການ ຫລືຄວາມປະສົງຂອງມະນຸດ ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ
14 ພຣະທັມໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ ແລະຊົງອາໄສຢູ່ທ່າມກາງເຮົາທັງຫລາຍບໍຣິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະ
ຄວາມຈິງ ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ຄືສະງ່າຣາສີອັນສົມກັບພຣະບຸດອົງດຽວຂອງ
ພຣະອົງ
15 ໂຢຮັນໄດ້ເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ພຣະອົງແລະຮ້ອງປະກາດວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ "ຜູ້ທີ່
ມາພາຍຫລັງເຮົາກໍຈະອອກກ່ອນຫນ້າເຮົາ ເພາະທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນເຮົາ"
16 ແລະເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຄົບບໍຣິບູນຂອງພຣະອົງ ເປັນພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ
17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະບັນຍັດນັ້ນດ້ວຍໂມເຊ ສ່ວນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງມາດ້ວຍພຣະເຢ
ຊູຄຣິດ
18 ບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຈັກເທື່ອ ແຕ່ພຣະບຸດອົງດຽວ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະຊວງຂອງ
ພຣະບິດາ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຮູ້

ຄຳພຍານຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

(ມທ 3:1-12; ມຣກ 1:1-8; ລກ 3:1-20)

19 ນີ້ເປັນຄຳພຍານຂອງໂຢຮັນ ຄືເມື່ອພວກຍິວໄດ້ໃຊ້ພວກປະໂຣຫິດແລະພວກເລວີຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ
ຖາມທ່ານວ່າ, "ທ່ານຄືຜູ້ໃດ"
20 ທ່ານກໍຍອມບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ຄືໄດ້ຍອມຮັບວ່າ "ເຮົາບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ"
21 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນທ່ານຄືຜູ້ໃດ ທ່ານແມ່ນເອລີຢາຫລື" ທ່ານຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ"
ທ່ານຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລື" ທ່ານຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນ"
22 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, "ທ່ານຄືໃຜ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຄຳຕອບໄປບອກຄົນທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມານັ້ນ ຝ່າຍທ່ານ
ທ່ານເວົ້າຢ່າງໃດ"
23 ທ່ານຕອບວ່າ, "ຝ່າຍເຮົາເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງປະກາດໃນປ່າວ່າ "ຈົ່ງເຮັດທົນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ" ຕາມທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້
24 ຝ່າຍພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມານັ້ນແມ່ນແຕ່ພັກພວກຟາຣີຊາຍ
25 ເຂົາຈຶ່ງຖາມໂຢຮັນວ່າ, "ຖ້າທ່ານບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ ຫລືບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ເປັນ
ຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ"
26 ໂຢຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົານີ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ມີຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກທ່ານ ຊຶ່ງ
ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ
27 ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ມາພາຍຫລັງເຮົາ ເຖິງແມ່ນແຕ່ສາຍຮັດເກີບຂອງທ່ານ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້"
28 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນທີ່ບ້ານເບັດທາເນັຽ ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ເປັນບ່ອນທີ່
ໂຢຮັນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ

(ມທ 3:13-17; ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22)

29 ລ່ວງໄປວັນນຶ່ງໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາຫາ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ໋, ພຣະເມສານ້ອຍ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັບເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸສໂລກໄປເສັຽ
30 ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ນຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ ຈະອອກກ່ອນຫນ້າເຮົາເພາະວ່າທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນ
ເຮົາ
31 ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທ່ານເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງແກ່ພວກອິສຣາເອນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິ
ສະມາໃນນໍ້າ"
32 ແລະໂຢຮັນກ່າວເປັນພຍານວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານເຫມືອນດັ່ງນົກເຂົາ ສະເດັດລົງມາຈາກຟ້າ
ສວັນແລະຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່ານ
33 ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້ານັ້ນ ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຮົາວ່າ
"ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນ
ຍານບໍຣິສຸດ"
34 ແລະເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ຈຶ່ງເປັນພຍານວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ສາວົກຫມວດທຳອິດ

35 ລ່ວງໄປອີກວັນນຶ່ງໂຢຮັນກຳລັງຢືນຢູ່ກັບລູກສິດຂອງຕົນສອງຄົນ
36 ແລະທ່ານໄດ້ເພ່ງເບິ່ງພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດກາຍໄປ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ໋, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະ
ເຈົ້າ"
37 ລູກສິດສອງຄົນໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ
38 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຫລຽວຫລັງເຫັນເຂົາທັງສອງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຊອກຫາຫຍັງ"
ເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, "ຮັບບີ (ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈານ) ທ່ານອາໄສຢູ່ທີ່ໃດ"
39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງມາເບິ່ງ" ເຂົາກໍໄປແລະເຫັນບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງອາໄສ ວັນນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກ
ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພາະເປັນເວລາປະມານສີ່ໂມງແລງແລ້ວ
40 ໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນ ຜູ້ນຶ່ງຄື ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປ
ໂຕ
41 ອັນເດອາກໍໄປຫາຊີໂມນອ້າຍຂອງຕົນກ່ອນແລະໄດ້ບອກວ່າ, "ຫມູ່ເຮົາໄດ້ພົບເມຊີອາແລ້ວ" (ທີ່ແປວ່າ
ພຣະຄຣິດ)
42 ອັນເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເນດແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານຄືຊີ
ໂມນລູກຂອງໂຢຮັນ ທ່ານຈະໄດ້ຊື່ໃຫມ່ວ່າ ເກຟາ" (ທີ່ແປວ່າ ເປໂຕ ຄືຫີນ)

ຊົງເອີ້ນເອົາຟີລິບແລະນະທານາເອນ

43 ລ່ວງໄປວັນນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະສະເດັດໄປແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງພົບຟີລິບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ,
"ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ"

44 ຟີລິບມາຈາກເບັດຊາອີດາເມືອງຂອງອັນເດອາ ແລະເປໂຕ
45 ຟີລິບໄດ້ໄປຫານະທານາເອນບອກວ່າ, “ເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວເຖິງໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດ ແລະທີ່
ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວເຖິງເໝືອນກັນ ຄືເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊັບໄທນາຊາເຣັດ”
46 ນະທານາເອນຖາມຟີລິບວ່າ, “ສິ່ງດີອັນໃດຈະມາຈາກນາຊາເຣັດໄດ້ຫລື” ຟີລິບຕອບວ່າ, “ມາເບິ່ງເອີາ“
47 ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນະທານາເອນມາຫາພຣະອົງ ກໍຊົງກ່າວເຖິງເຣື່ອງຂອງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນີ້ຄືຊົນ
ຊາດອິສຣາເອນແທ້ ໃນຕົວທ່ານບໍ່ມີອຸບາຍ”
48 ນະທານາເອນໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້
ເຫັນທ່ານແລ້ວ ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເດື່ອເທດ ກ່ອນທີ່ຟີລິບໄດ້ເອີ້ນທ່ານນັ້ນ”
49 ນະທານາເອນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານເປັນກະ
ສັດຂອງຊາດອິສຣາເອນ”
50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເຊື່ອເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ບອກວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເດື່ອເທດນັ້ນຫລື
ທ່ານຍັງຈະເຫັນເຫດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ”
51 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນ
ທ້ອງຟ້າແຫວກອອກ ແລະບັນດາເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນແລະລົງຢູ່ເທິງບຸດມະນຸດ”

2. ງານສົມຣົດທີ່ບ້ານການາ

1 ວັນຖ້ວນສາມມີງານພິທີສົມຣົດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ທັ້ນ
2 ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກໄດ້ຮັບເຊີນໄປໃນງານນັ້ນເໝືອນກັນ
3 ເມື່ອເຫລົ້າແວງໝົດແລ້ວ ມານດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫລົ້າແວງເຂົາບໍ່ມີແລ້ວ”
4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານດາວ່າ, “ນາງເອີຍ, ປະໃຫ້ເປັນທຸຣະຂອງເຮົາເສັຽ ເພາະເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາ
ເຖິງ”
5 ມານດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ເມື່ອທ່ານບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດອັນໃດ ຈົ່ງເຮັດຕາມເນີ”
6 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງຫີນຫົກໜ່ວຍຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຊ້ຊໍາຣະລ້າງຕາມທັມນຽມຂອງພວກຢິວ ອ່າງໜ່ວຍໃດກໍໃສ່ນໍ້າໄດ້
ສີ່ຫລືຫ້າກະໂລ່ງ
7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ” ແລະເຂົາໄດ້ຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງເຫລົ່ານັ້ນເຕັມພຽງ
ປາກ
8 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບັດນີ້ຈົ່ງຕັກສົ່ງໄປໃຫ້ພະນັກງານເນີ” ເຂົາກໍຕັກສົ່ງໃຫ້
9 ເມື່ອພະນັກງານຊີມນໍ້າທີ່ກາຍເປັນເຫລົ້າແວງນັ້ນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົນໃຊ້ທີ່ຕັກນໍ້າກໍຮູ້) ພະ
ນັກງານຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ,

10 ແລະກ່າວວ່າ, "ທຸກຄົນເຄີຍເອົາເຫລົ້າແວງອັນດີມາໃຫ້ກ່ອນ ແລະເມື່ອເຂົາດື່ມຫາຍແລ້ວຈຶ່ງເອົາອັນບໍ່ດີມາ
ແຕ່ຝ່າຍທ່ານໄດ້ກັກເຫລົ້າແວງອັນດີໄວ້ຈົນເຖິງບັດນີ້"
11 ການໝາຍສຳຄັນເທື່ອຕົ້ນນີ້ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງສະງ່າຣາ
ສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ປາກົດ ຝ່າຍພວກສາວົກກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
12 ພາຍຫລັງນັ້ນມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງໄປຍັງເມືອງກາເປນາອູມ ກັບມານດາພ້ອມທັງພວກນ້ອງຊາຍແລະ
ສາວົກຂອງພຣະອົງ ກໍຊົງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫລາຍວັນ

ພຣະເຢຊູຊຳຣະພຣະວິຫານ

(ມທ 21:12-17; ມຣກ 11:15-19; ລກ 19:45-48)

13 ແລະເທສການປັສຄາຂອງພວກຢິວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
14 ຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ພົບຄົນຂາຍງົວ ຂາຍແກະ ແລະຂາຍນົກເຂົາ ກັບທັງພວກຄົນ
ແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ຫັ້ນ
15 ພຣະອົງຊົງເອົາເຊືອກເຮັດແສ້ ໄລ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນພ້ອມກັບແກະແລະງົວອອກໄປຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ
ຊົງຖອກເງິນແລະຂວ້ຳໂຕະຂອງຄົນແລກເງິນ
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ບັນດາຄົນທີ່ຂາຍນົກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເອົາຂອງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປເສັຽ ຢ່າເຮັດໃຫ້ທີ່ສະ
ຖິດພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັນບ່ອນຄ້າຂາຍ"
17 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຄວາມຮ້ອນໃຈສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
ກໍໄຫມ້ຢູ່ພາຍໃນຂ້າພຣະອົງເສັຽ"
18 ພວກຢິວຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າຈະສະແດງການສຳຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າມີສິດເຮັດ
ການຢ່າງນີ້"
19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຖ້າມ້າງວິຫານນີ້ລົງເສັຽ ເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ໃນສາມວັນ"
20 ພວກຢິວຈຶ່ງທູນວ່າ, "ພຣະວິຫານນີ້ເຂົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເຖິງສີ່ສິບຫົກປີຈຶ່ງສຳເຣັດ ຝ່າຍເຈົ້າຈະສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ໃນ
ສາມວັນຫລື"
21 ແຕ່ພຣະວິຫານທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄືພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ
22 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ ພວກສາວົກກໍລະນຶກໄດ້ວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວ
ດັ່ງນີ້ ແລະເຂົາກໍເຊື່ອພຣະຄັມພີກັບທັງພຣະທັມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວນັ້ນ
23 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເວລາເທສການປັສຄານັ້ນ ມີຫລາຍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຂຶ້ນ

ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຈັກມະນຸດທຸກຄົນ

24 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະທັຍໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກມະນຸດທຸກຄົນແລ້ວ
25 ແລະພຣະອົງບໍ່ຊົງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະມີພຍານໃນເຣື່ອງມະນຸດ ດ້ວຍພຣະອົງເອງຊົງຊາບວ່າ ອັນໃດມີຢູ່
ໃນມະນຸດ

3. ພຣະເຢຊູກັບນີໂກເດມ

1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໃນພວກຟາຣີຊາຍຊື່ ນີໂກເດມ ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກຢິວ
2 ຜູ້ນີ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູໃນເວລາກາງຄືນທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຊາບຢູ່ວ່າທ່ານເປັນຄຣູທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດຫມາຍສຳຄັນທີ່ທ່ານເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ"
3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດມາໃຫມ່ ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້"
4 ນີໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ, "ຄົນເຖົ້າແລ້ວຈະບັງເກີດໄດ້ຢ່າງໃດ ຈະເຂົ້າໃນທ້ອງແມ່ຂອງຕົນເທື່ອທີ່ສອງແລ້ວເກີດມາໄດ້ຫລື"
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດມາຈາກນ້ຳແລະຈາກພຣະວິນຍານ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
6 ຊຶ່ງບັງເກີດຈາກເນື້ອກາຍກໍເປັນເນື້ອກາຍ ແລະຊຶ່ງບັງເກີດມາຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນວິນຍານ
7 ຢ່າປລາດໃຈທີ່ເຮົາບອກທ່ານວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດມາໃຫມ່
8 ລົມຢາກພັດໄປທິດໃດກໍພັດໄປທິດນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ຍິນສຽງມັນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາແຕ່ໃສຫລືໄປໃສ ທຸກຄົນທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນດັ່ງນັ້ນແຫລະ"
9 ນີໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ"
10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເປັນອາຈານຂອງພວກອິສຣາເອນ ແລະຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລື
11 ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ ພວກເຮົາເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ ແລະເປັນພຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພຍານຂອງເຮົາ
12 ຖ້າເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍເຖິງສິ່ງຝ່າຍໂລກ ແລະທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ຖ້າເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍເຖິງສິ່ງຝ່າຍສວັນ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ
13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂຶ້ນໄປສູ່ສວັນ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກສວັນຄື ບຸດມະນຸດ"
14 ໂມເຊໄດ້ຍົກງູຂຶ້ນໃນປ່າສັນໃດ ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ
15 ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
16 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ຈິບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ ບໍ່ແມ່ນຈະຕັດສິນລົງໂທດມະນຸສໂລກແຕ່ເພື່ອມະນຸສໂລກຈະພົ້ນໄດ້ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ

18 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະບຸດກໍບໍ່ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ວາງໃຈກໍໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດແລ້ວ ເພາະບໍ່ໄດ້
ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ
19 ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນການຕັດສິນລົງໂທດ ຄືວ່າຄວາມສວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແຕ່ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມມືດ
ຫລາຍກວ່າຮັກຄວາມສວ່າງເພາະກິຈການຂອງເຂົາຊົ່ວ
20 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍຊັງຄວາມສວ່າງ ແລະບໍ່ມາເຖິງຄວາມສວ່າງ ເພາະຢ້ານວ່າການເຮັດຂອງຕົນ
ຈະເປີດເຜີຍ
21 ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມຈິງກໍມາຫາຄວາມສວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ການຂອງຕົນປາກົດວ່າໄດ້ເຮັດດ້ວຍອາໄສ
ພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຢຊູກັບໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

22 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຢູດາຍພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະປະທັບຢູ່ກັບ
ເຂົາທີ່ນັ້ນ ແລະຊົງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
23 ຝ່າຍໂຢຮັນກໍໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່ບ້ານໄອນົນໃກ້ບ້ານຊາລິມເຫມືອນກັນ ເພາະທີ່ນັ້ນມີນໍ້າຫລາຍ ແລະຝູງ
ຄົນກໍພາກັນມາຮັບບັບຕິສະມາ
24 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນໂຢຮັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕິດຄຸກ
25 ເກີດການໂຕ້ຖຽງກັນຂຶ້ນລະຫວ່າງລູກສິດຂອງໂຢຮັນກັບຢິວຄົນນຶ່ງ ເຣື່ອງການຊໍາຣະລ້າງ
26 ລູກສິດນັ້ນຈຶ່ງໄປຫາໂຢຮັນແລະເວົ້າວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ນໍາອາຈານທີ່ຟາກແມ່ນໍ້າຈໍແດນພຸ້ນ ຄືຜູ້ທີ່
ອາຈານເປັນພຍານເຖິງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນັ້ນກໍາລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຄົນທັງປວງກໍພາກັນໄປຫາ
ທ່ານ”
27 ໂຢຮັນຕອບວ່າ, “ມະນຸດຈະຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທີ່ຊົງໂຜດປະທານຈາກສວັນໃຫ້ເຂົາ
28 ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ “ເຮົາບໍ່ເປັນພຣະຄຣິດ ແຕ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ມາ
ກ່ອນຫນ້າພຣະອົງ”
29 ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວກໍແມ່ນເຈົ້າບ່າວນັ້ນແຫລະ ແຕ່ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຢືນຟັງເຈົ້າບ່າວຢູ່ ກໍມີຄວາມຍິນດີ
ຫລາຍເພາະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາກໍຄົບຖ້ວນແລ້ວ
30 ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງຊົງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງນ້ອຍລົງ

ຜູ້ຊົງສະເດັດມາຈາກສວັນ

31 ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກທາງເທິງຊົງຢູ່ເຫນືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່ເປັນແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກກໍເປັນຝ່າຍໂລກ ແລະຍ
ອມກ່າວຝ່າຍໂລກ ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດຈາກສວັນຊົງຢູ່ເຫນືອທຸກສິ່ງ
32 ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນພຍານຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຄໍາພຍານຂອງ
ພຣະອົງ
33 ຜູ້ທີ່ຮັບຄໍາພຍານຂອງພຣະອົງກໍປະທັບຕາລົງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສັດຈິງ

34 ເພາະພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມານັ້ນຊົງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານໃຫ້ໂດຍຈຳກັດ

35 ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ

36 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະບຸດກໍມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຊີວິດ ແຕ່ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄຸມຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນ

4. ພຣະເຢຊູກັບຍິງຊາວຊາມາເຣັຽ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງມີສາວົກ ແລະຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າໂຢຮັນ

2 (ຄວາມຈິງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາເອງ ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້)

3 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກຈາກແຂວງຢູດາຍແລະກັບໄປຍັງແຂວງຄາລີເລອີກ

4 ແລະພຣະອົງຕ້ອງສະເດັດຜ່ານແຂວງຊາມາເຣັຽໄປ

5 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ຊີຂາ ໃນແຂວງຊາມາເຣັຽ ໃຫ້ທີ່ດິນຊຶ່ງຢາໂຄບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຕົນ

6 ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງເດີນທາງເມື່ອຍຈຶ່ງປະທັບລົງແຄມນ້ຳສ້າງເປັນເວລາປະມານທ່ຽງວັນ

7 ມີຍິງຊາວຊາມາເຣັຽຄົນນຶ່ງມາຕັກນ້ຳ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຮົາດື່ມນ້ຳແດ່”

8 (ຂນະນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄປຊື້ອາຫານໃນເມືອງ)

9 ຍິງຊາວຊາມາເຣັຽທູນພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຜູ້ເປັນຊາດຢິວຈຶ່ງຂໍດື່ມນ້ຳນຳຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຊາດຊາມາເຣັຽ” (ເພາະພວກຢິວກັບພວກຊາມາເຣັຽບໍ່ເຄີຍມີການກ່ຽວຂ້ອງກັນ)

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຂອງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາດື່ມນ້ຳແດ່” ເຈົ້າກໍຄົງຈະຂໍຈາກທ່ານ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຄົງຈະໃຫ້ນ້ຳອັນປະກອບດ້ວຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ”

11 ນາງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ນາຍບໍ່ມີຫຍັງຕັກແລະນ້ຳສ້າງນີ້ກໍເລິກ ນາຍຈະໄດ້ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດນັ້ນມາແຕ່ໃສ

12 ນາຍໃຫຍ່ກວ່າຢາໂຄບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳສ້າງນີ້ແກ່ເຮົາຫລື ແລະຢາໂຄບເອງກໍໄດ້ດື່ມແຕ່ນ້ຳສ້າງນີ້ຮວມທັງລູກຊາຍແລະຝູງສັດຂອງທ່ານ”

13 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ດື່ມນ້ຳນີ້ກໍຍັງຈະຢາກອີກ

14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ດື່ມນ້ຳຊຶ່ງເຮົາຈະປະທານໃຫ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນນ້ຳພຸໃນຕົວຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະພຸ່ງຂຶ້ນເຖິງຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ”

15 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍປະທານນ້ຳນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢາກແລະຈະບໍ່ໄດ້ມາ
ຕັກທີ່ນີ້ອີກ"
16 ພຣະເຢຊູຊົງບອກນາງວ່າ, "ຈົ່ງໄປເອີ້ນເອົາຜົວຂອງເຈົ້າມາທີ່ນີ້"
17 ນາງທູນວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຜົວ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າເວົ້າຖືກແລ້ວວ່າເຈົ້າບໍ່ມີຜົວ
18 ເພາະເຈົ້າມີຜົວຫ້າຄົນແລ້ວ ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ"
19 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຫັນຈິງແລ້ວວ່ານາຍເປັນຫມໍທຳນວາຍ
20 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍນະມັສການທີ່ພູນີ້ ແຕ່ພວກທ່ານວ່າສະຖານທີ່ນະມັສການ ກໍຄືກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມນັ້ນແຫລະ"
21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ຍິງເອີຍ, ເຊື່ອເຮົາເທາະ ຄົງມີວັນນຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ນະມັສການທີ່ພູນີ້
ຫລືທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
22 ຊຶ່ງພວກເຈົ້ານະມັສການນັ້ນເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຮົາ ຊຶ່ງເຮົານະມັສການນັ້ນເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເພາະຄວາມ
ລອດພົ້ນນັ້ນມາຈາກຊາດຢິວ
23 ແຕ່ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາ ແລະບັດນີ້ກໍມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ທີ່ນະມັສການຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະນະມັສການພຣະ
ບິດາດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງສແວງຫາຄົນແນວນັ້ນນະມັສການພຣະອົງ
24 ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະວິນຍານ ແລະຜູ້ທີ່ນະມັສການພຣະອົງຕ້ອງນະມັສການດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະ
ຄວາມຈິງ"
25 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຊາບພຣະເມຊີອາ (ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ) ຈະສະເດັດມາ ເມື່ອພຣະອົງສະ
ເດັດມາແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງຊີ້ແຈງທຸກສິ່ງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ"
26 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ເຮົາຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແຫລະ, ຄືທ່ານຜູ້ນັ້ນ"
27 ໃນຂນະນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ ເຂົາກໍປລາດໃຈເພາະພຣະອົງຊົງສົນທະນາກັບຜູ້ຍິງ ເຖິງ
ປານນັ້ນກໍບໍ່ມີໃຜຖາມວ່າ, "ທ່ານປະສົງອັນໃດ" ຫລື "ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສົນທະນາກັບນາງ"
28 ຍິງນັ້ນຈຶ່ງປະຫມໍ້ນ້ຳຂອງຕົນໄວ້ ແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງບອກຄົນທັງປວງວ່າ,
29 "ຈົ່ງມາເບິ່ງຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາຣະພັດທີ່ຂ້ອຍເຮັດມາແລ້ວ ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດຫລື"
30 ແລະຄົນທັງຫລາຍກໍພາກັນອອກຈາກເມືອງໄປຫາພຣະອົງ
31 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນພວກສາວົກທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ເຊີນຮັບປະທານອາຫານ"
32 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາມີອາຫານກິນທີ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້"
33 ພວກສາວົກຈຶ່ງຕັ້ງເວົ້າກັນວ່າ, "ບໍ່ມີໃຜເອົາມາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານດອກຕີ້"
34 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ອາຫານຂອງເຮົາຄືການເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
ແລະເຮັດໃຫ້ງານຂອງພຣະອົງສຳເຣັດ

35 ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າອີກສີ່ເດືອນຈະເຖິງຣະດູກ່ຽວເຂົ້າບໍ່ແມ່ນຫລື ນີ້ແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ
ຈົ່ງເງີຍຫນ້າເບິ່ງທົ່ງນາເພາະເຂົ້າກໍເຫລືອງພໍກ່ຽວແລ້ວ
36 ຜູ້ກ່ຽວກໍກຳລັງໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະກຳລັງຮີບໂຮມຜົນໄວ້ສຳລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເພື່ອທັງຜູ້ຫວ່ານແລະຜູ້
ກ່ຽວຈະຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມກັນ
37 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ຄຳທີ່ວ່າ "ຄົນນຶ່ງຫວ່ານແລະຄົນນຶ່ງກ່ຽວ" ຈຶ່ງເປັນຄຳຈິງ
38 ເຮົາໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປກ່ຽວອັນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ຄົນອື່ນໄດ້ລົງແຮງເຮັດແລະພວກທ່ານໄດ້ຮັບປ
ໂຍດຈາກງານຂອງເຂົາ"
39 ຊາວຊາມາເຣັຽຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ມາຈາກເມືອງນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງຍິງຜູ້ນັ້ນ
ກ່າວເປັນພຍານວ່າ, "ທ່ານໄດ້ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາຣະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ"
40 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຊາວຊາມາເຣັຽມາເຖິງພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູນເຊີນພຣະອົງໃຫ້ປະທັບຢູ່ກັບເຂົາ ແລະພຣະອົງກໍປະ
ທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງວັນ
41 ແລະຄົນອື່ນອີກຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
42 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກ່າວຕໍ່ຍິງນັ້ນວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທີ່ເຮົາເຊື່ອນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພາະຄຳຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້
ຍິນເອງ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແທ້ເປັນພຣະຜູ້ໂຜດມະນຸສໂລກໃຫ້ພົ້ນ"

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດລູກຊາຍເຈົ້ານາຍຄົນນຶ່ງໃຫ້ດີ

43 ຄັນສອງວັນນັ້ນລ່ວງໄປແລ້ວພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ
44 ເພາະພຣະເຢຊູເອງຊົງເປັນພຍານວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ
45 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລ ຊາວຄາລີເລໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນສິ່ງສາຣະ
ພັດທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳໃນເທສການທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃນເທສການເຫມືອນກັນ
46 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງບ້ານການາໃນແຂວງຄາລີເລ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ນ້ຳກາຍເປັນ
ເຫລົ້າແວງນັ້ນ ມີເສນາບໍດີຄົນນຶ່ງໃນເມືອງກາເປນາອຸມ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງທ່ານກໍປ່ວຍຢູ່
47 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍມາເຖິງແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປທູນ
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດລົງໄປໂຜດລູກຂອງຕົນໃຫ້ດີ ເພາະລູກນັ້ນໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ
48 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, "ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນຫມາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນທ່ານຈະບໍ່ເຊື່ອ"
49 ເສນາບໍດີຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນທ່ານລົງໄປກ່ອນທີ່ລູກຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ"
50 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຈົ່ງກັບເມືອສາ ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ" ແລະທ່ານໄດ້ເຊື່ອພຣະທັມທີ່ພຣະ
ເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ທ່ານ ແລ້ວກໍທູນລາກັບເມືອ
51 ໃນຂນະທີ່ທ່ານກຳລັງກັບເມືອ ພວກຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ມາຕ້ອນຮັບ ບອກຂ່າວວ່າລູກຂອງທ່ານພົ້ນຊີວິດແລ້ວ
52 ທ່ານຈຶ່ງຖາມເຖິງເວລາທີ່ລູກຕັ້ງຕົ້ນມີແຮງມາ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, "ໃຂ້ກໍຫາຍຈາກລາວວານນີ້ເວລາ
ບ່າຍໂມງນຶ່ງ"

53 ບິດາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງນັ້ນແຫລະ, ເປັນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຕົນວ່າ, "ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ"
ແລະທ່ານເອງກໍເຊື່ອພ້ອມທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ
54 ນີ້ເປັນຫມາຍສຳຄັນທີ່ສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍໄປຍັງແຂວງຄາລີ
ເລ

5. ຊົງໂຜດຄົນນຶ່ງຢູ່ແຄມສະໃຫ້ດີພຍາດ

1 ຫລັງຈາກນັ້ນກໍເຖິງເທສການຂອງຊາດຢິວ ແລະພຣະເຢຊູກໍສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
2 ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮິມປະຕູແກະມີສະຫນ່ອຍນຶ່ງ ພາສາເຮັບເຣີເອີ້ນສະນັ້ນວ່າ ເບັດຊະທາ ມີສາລາອ້ອມ
ຢູ່ຫ້າຫລັງ
3 ໃນສາລາເຫລົ່ານັ້ນມີຄົນປ່ວຍເປັນຈຳນວນຫລາຍ ຄືຄົນຕາບອດ ຄົນຂາເສັ້ງ ແລະຄົນອົງຄະລີບນອນຢູ່
(ຄອຍຖ້ານ້ຳເພືອນ
4 ດ້ວຍວ່າມີເທວະດາຄົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາກວນນ້ຳສະນັ້ນເປັນຍາມໆ ແລະເມື່ອນ້ຳເພືອນຜູ້ໃດ
ລົງໄປໃນນ້ຳກ່ອນກໍຫາຍຈາກພຍາດທີ່ຕົນເປັນຢູ່ນັ້ນ)
5 ທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົນນຶ່ງປ່ວຍຢູ່ໄດ້ສາມສິບແປດປີມາແລ້ວ
6 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່ ແລະຊົງຊາບວ່າເຂົາເປັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນເຫິງແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ,
"ເຈົ້າຢາກດີຫລື"
7 ຄົນປ່ວຍນັ້ນຈຶ່ງທູນວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ເວລານ້ຳເພືອນຂຶ້ນບໍ່ມີໃຜຈະເອົາຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນສະ ແລະເມື່ອຂ້າ
ນ້ອຍກຳລັງລົງໄປຄົນອື່ນກໍລົງໄປກ່ອນແລ້ວ"
8 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຄົນນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຍ່າງໄປ"
9 ໃນທັນໃດນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍດີພຍາດ ຈຶ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນແລ້ວຍ່າງໄປ
10 ວັນນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ດີພຍາດນັ້ນວ່າ, "ວັນນີ້ເປັນ
ວັນສະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຈະຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປກໍຜິດພຣະບັນຍັດ"
11 ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, "ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີພຍາດນັ້ນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ "ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ
ຍ່າງໄປ"
12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນນັ້ນວ່າ, "ແມ່ນໃຜທີ່ບອກເຈົ້າວ່າ "ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຍ່າງໄປ"
13 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ໄດ້ດີພຍາດນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜ ດ້ວຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຫລົບໄປແລ້ວ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີ
ຫລາຍຄົນ
14 ພາຍຫລັງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງພົບຄົນນັ້ນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລ້ວຊົງບອກວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ເຈົ້າດີພ
ຍາດແລ້ວ ຢ່າເຮັດບາບຕໍ່ໄປ ຢ້ານວ່າເຫດຮ້າຍກວ່ານັ້ນຈະເກີດກັບເຈົ້າອີກ"
15 ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ໄປບອກພວກຢິວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົວດີພຍາດນັ້ນຄືພຣະເຢຊູ

16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງໄດ້ຂົ່ມເຫັງພຣະເຢຊູ ເພາະພຣະອົງຊົງເຮັດການນັ້ນໃນວັນສະບາໂຕ
17 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພຣະບິດາຂອງເຮົາຍັງຊົງກະທຳກິຈການມາຈົນເຖິງບັດນີ້ ແລະຝ່າຍເຮົາກໍ
ເຮັດຢູ່ເຫມືອນກັນ"
18 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຢິວແຮ່ງຊອກໂອກາດຈະຂ້າພຣະອົງເສັຽ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງລ່ວງກົດວັນສະບາໂຕເທົ່າ
ນັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຊົງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະບິດາຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ຕົນສເມີກັນກັບພຣະເຈົ້າ

ອຳນາດຫນ້າທີ່ຂອງພຣະບຸດ

19 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າພຣະບຸດຈະກະທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈ
ບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາຊົງກະທຳ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະບິດາຊົງກະທຳ ສິ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະ
ບຸດຈຶ່ງຊົງກະທຳເຫມືອນກັນເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ
20 ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດ
ເຫັນການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະອັດສະຈັນໃຈ
21 ເພາະພຣະບິດາຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຄືນມີຊີວິດສັນໃດ ຖ້າພຣະບຸດປາຖນາຈະບັນດານໃຫ້ຜູ້ໃດມີ
ຊີວິດກໍຈະເຮັດສັນນັ້ນເຫມືອນກັນ
22 ເພາະວ່າພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ຊົງພິພາກສາຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບການພິພາກສາທັງສິ້ນໄວ້ກັບພຣະບຸດ
23 ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດເຫມືອນທີ່ເຂົາຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ໃດບໍ່ຖວາຍກຽດ
ແດ່ພຣະບຸດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດມາ
24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຟັງຄຳຂອງເຮົາແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
ຜູ້ນັ້ນກໍມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃນການພິພາກສາແຕ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີ
ວິດແລ້ວ
25 "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງ ແລະບັດນີ້ມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ຕາຍແລ້ວ
ຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຈະມີຊີວິດ
26 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງພຣະຊົນໃນພຣະອົງເອງຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະບຸດຊົງພຣະຊົນ
ໃນພຣະອົງເອງຢ່າງນັ້ນ
27 ຊ້ຳໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະອົງມີສິດອຳນາດທີ່ຈະພິພາກສາ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນບຸດມະນຸດ
28 ຢ່າປລາດໃຈໃນຂໍ້ນີ້ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂຸມຝັງສົບຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະ
ອົງ
29 ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການດີກໍຄືນສູ່ຊີວິດ ແລະບັນດາຜູ້ເຮັດການຊົ່ວກໍຄືນສູ່ການພິພາກ
ສາ

ບັນດາພຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ

30 "ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຕາມລຳພັງໃຈບໍ່ໄດ້ ເຮົາໄດ້ຍິນຢ່າງໃດເຮົາກໍພິພາກສາຢ່າງນັ້ນ ແລະການພິພາກສາ
ຂອງເຮົາກໍຍຸດຕິທັມ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ພຍາຍາມເຮັດຕາມນ້ຳໃຈຂອງເຮົາ ແຕ່ຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
31 ຖ້າເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພຍານຂອງເຮົາກໍບໍ່ຈິງ
32 ມີອີກຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພຍານທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາເປັນຄວາມຈິງ
33 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຢຮັນ ແລະໂຢຮັນກໍໄດ້ເປັນພຍານໃນເຣື່ອງຄວາມຈິງ
34 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພຍານຈາກມະນຸດ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ລອດ
ພົ້ນ
35 ໂຢຮັນເປັນໂຄມທີ່ໄຕ້ສ່ອງສວ່າງຢູ່ ທ່ານທັງຫລາຍກໍພໍໃຈທີ່ຈະຍິນດີໃນຄວາມສວ່າງຂອງທ່ານຊົ່ວຂນະນຶ່ງ
36 ແຕ່ເຮົາມີຄຳພຍານສຳຄັນກວ່າຄຳພຍານຂອງໂຢຮັນອີກ ເພາະວ່າການງານທີ່ພຣະບິດາຊົງມອບໃຫ້ເຮົາ
ເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດ ຄືງານທີ່ເຮົາກຳລັງເຮັດຢູ່ນີ້ແຫລະ, ກໍເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາວ່າພຣະບິດາຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
37 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະ
ສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງຈັກເທື່ອ
38 ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ມີຄຳໂອວາດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໃຈ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່
ພຣະບິດາຊົງໃຊ້ມານັ້ນ
39 ທ່ານທັງຫລາຍຄົ້ນຫາໃນພຣະທັມຄັມພີ ເພາະພວກທ່ານຄຶດວ່າໃນພຣະທັມຄັມພີນັ້ນມີຊີວິດອັນຕລອດໄປ
ເປັນນິດ ແມ່ນພຣະຄັມພີນັ້ນແຫລະ, ເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ
40 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ມີໃຈຢາກມາຫາເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຊີວິດ
41 ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາຍົດສັກຈາກມະນຸດ
42 ແຕ່ເຮົາໄດ້ສັງເກດຮູ້ທ່ານທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ
43 ເຮົາໄດ້ມາໃນພຣະນາມພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍລບໍ່ໄດ້ຮັບເຮົາ ຖ້າຜູ້ອື່ນມາໃນນາມຂອງ
ຕົນເອງພວກທ່ານກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ
44 ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຮັບຍົດສັກຈາກກັນແລະກັນ ແລະບໍ່ສແວງຫາຍົດສັກຊຶ່ງມາຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະ
ເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ
45 ຢ່າຄຶດວ່າເຮົາຈະຟ້ອງທ່ານທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະບິດາ ມີຜູ້ຟ້ອງພວກທ່ານແລ້ວ ຄືໂມເຊຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່ານຫວັງໃຈ
ຢູ່
46 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອໂມເຊ ພວກທ່ານກໍຄົງຈະເຊື່ອເຮົາເຫມືອນກັນ ເພາະໂມເຊໄດ້ຂຽນເຖິງເຣື່ອງເຮົາ
47 ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຣື່ອງທີ່ໂມເຊຂຽນແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ"

6. ຊົງລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ

(ມທ 14:13-21; ມຣກ 6:30-44; ລກ 9:10-17)

1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂ້າມທະເລສາບຄາລີເລ ຄືທະເລຕີເບເຣັຽ
2 ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນຫມາຍສຳຄັນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດ
ໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ
3 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພູແລະປະທັບນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
4 ຂນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງປັສຄາຊຶ່ງເປັນເທສການຂອງຊາດຢິວແລ້ວ
5 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງີຍພຣະພັກເຫັນຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາຫາ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຟີລິບວ່າ, “ພວກ
ເຮົາຈະຊື້ອາຫານທີ່ໃດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ກິນ”
6 ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະລອງໃຈຟີລິບ ເພາະພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າຈະຊົງເຮັດປະການໃດ
7 ຟີລິບທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອາຫານຣາຄາສອງຮ້ອຍເດນາຣິອົນກໍບໍ່ພໍໃຫ້ທຸກຄົນກິນຜູ້ລະເລັກລະ
ຫນ້ອຍດອກ”
8 ສາວົກຜູ້ນຶ່ງຄືອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ ໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ,
9 “ຢູ່ທີ່ນີ້ມີເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ່າງຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະພໍໄດ້ຢ່າງໃດກັບ
ຄົນຫລວງຫລາຍປານນີ້”
10 ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍນັ່ງລົງເສັຽ” ທີ່ນັ້ນມີຫຍ້າຫລາຍ ຄົນຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງ ນັບແຕ່ຜູ້
ຊາຍມີປະມານຫ້າພັນຄົນ
11 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເມື່ອໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວກໍຊົງແຈກແກ່ບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນປາກໍ
ຊົງໃຫ້ເຫມືອນກັນຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການ
12 ເມື່ອເຂົາກິນອີ່ມແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ, “ຈົ່ງເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອັນໃດ
ເສັຽ”
13 ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອຈາກເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ່າງຫ້າກ້ອນ ຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິນນັ້ນ ໄດ້
ເຕັມສິບສອງກະບຸງ
14 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຫມາຍສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຈິງແທ້ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້
ປະກາດພຣະທັມນັ້ນທີ່ຊົງກຳນົດວ່າຈະມາໃນໂລກ”
15 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເຂົາຈະມາຈັບເອົາໄປແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຈົ້າແຜ່ນດິນ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດ
ອອກໄປຍັງພູເຂົາອີກແຕ່ອົງດຽວ

ພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ

(ມທ 14:22-33; ມຣກ 6:45-52)

16 ເມື່ອຄ່ຳມາແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປເຖິງທະເລ
17 ແລ້ວລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງກາເປນາອຸມ ເມື່ອມືດແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຍັງບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປເຖິງເຂົາ

18 ອັນນຶ່ງນ້ຳທະເລກໍກຳເຣີບຂຶ້ນເພາະລົມແດງພັດ
19 ເມື່ອເຂົາແຈວເຮືອໄປໄດ້ປະມານສອງພັນຫ້າຫລືສາມພັນວາ ເຂົາກໍເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຍ່າງເທິງນ້ຳມາໃກ້
ເຮືອ ເຂົາຈຶ່ງຕົກໃຈ
20 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ"
21 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງພໍໃຈໃຫ້ພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ ແລ້ວທັນໃດນັ້ນ ເຮືອກໍເຖິງຝັ່ງບ່ອນເຂົາຈະໄປນັ້ນ

ປະຊາຊົນຕາມຊອກຫາພຣະອົງ

22 ມື້ຫນ້ານັ້ນປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ທະເລຟາກນັ້ນ ເຫັນວ່າກ່ອນນັ້ນມີເຮືອຢູ່ທີ່ນັ້ນພຽງແຕ່ລຳດຽວ ແລະເຫັນວ່າ
ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອລຳນັ້ນໄປກັບພວກສາວົກ ມີແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປເທົ່ານັ້ນ
23 ແຕ່ກໍມີເຮືອລຳອື່ນຈາກເມືອງຕີເບເຣັຽມາຈອດໃຫ້ບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລັງຈາກທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ຊົງຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ
24 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູແລະພວກສາວົກບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນລົງໄປຕາມຫາພຣະ
ເຢຊູທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ

ພຣະເຢຊູຄືອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

25 ເມື່ອເຂົາໄດ້ພົບພຣະອົງຟາກທະເລສາບເບື້ອງນັ້ນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານ
ມາທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ?"
26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນໄດ້
ເຫັນຫມາຍສຳຄັນນັ້ນແຕ່ເພາະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ອີ່ມ
27 ຢ່າພຍາຍາມຫາອາຫານທີ່ສູນສິ້ນໄປ ແຕ່ຈົ່ງຫາອາຫານທີ່ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ ຄືອາຫານສຳລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປ
ເປັນນິດ ຊຶ່ງບຸດມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະແມ່ນພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາໄດ້ຊົງ
ປະທັບຕາຫມາຍໄວ້ແລ້ວ"
28 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດປະການໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດກິຈການຂອງພຣະອົງໄດ້"
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ທ່ານທັງຫລາຍວາງໃຈໃນ
ທ່ານທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ"
30 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະເຮັດຫມາຍສຳຄັນອັນໃດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນແລະ
ວາງໃຈໃນທ່ານ ມີການອັນໃດທີ່ທ່ານຈະເຮັດແດ່
31 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າ ດັ່ງຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ພຣະອົງຊົງປະທານອາຫານຈາກ
ສວັນໃຫ້ເຂົາກິນ"
32 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ອາຫານທີ່ມາຈາກສວັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂມເຊເອົາໃຫ້
ພວກທ່ານ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນຜູ້ປະທານອາຫານອັນແທ້ ຊຶ່ງມາຈາກສວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍ

33 ເພາະວ່າອາຫານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານນັ້ນ ຄືທ່ານທີ່ລົງມາຈາກສວັນແລະປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ໂລກ"
34 ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຈົ່ງປະທານອາຫານນັ້ນໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ສເມີ"
35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາເປັນອາຫານທິບແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຢາກເຂົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ວາງໃຈ
ໃນເຮົາຈະບໍ່ຫິວນ້ຳຈັກເທື່ອ
36 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາແລ້ວແຕ່ກໍຍັງບໍ່ເຊື່ອ
37 ສາຣະພັດທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາຈະມາຫາເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ຖິ້ມອອກໄປ
ພາຍນອກຈັກເທື່ອ
38 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສວັນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈະເຮັດຕາມໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
39 ອັນນີ້ແຫລະ, ແມ່ນນ້ຳພຣະທັຍຂອງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຄືໃຫ້ເຮົາຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໄວ້ກັບເຮົາ
ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດສູນຫາຍໄປແຕ່ໃຫ້ເປັນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ
40 ເພາະນີ້ແຫລະ, ເປັນນ້ຳພຣະທັຍພຣະບິດາ ຄືໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພຣະບຸດແລະວາງໃຈໃນພຣະບຸດນັ້ນ ໄດ້ມີ
ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ"
41 ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງພາກັນຈົ່ມໃຫ້ພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາເປັນອາຫານທິບທີ່ລົງມາຈາກ
ສວັນ"
42 ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນລູກຂອງໂຢເຊບຫລື ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເຫດສັນໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ
"ເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສວັນ"
43 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຢ່າໄດ້ຈົ່ມເທາະ
44 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາເຮົາໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຈະຊົງຊັກນຳໃຫ້ເຂົາມາ ແລະຝ່າຍເຮົາ,
ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ
45 ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນຄັມພີຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ "ຄົນທັງຫລາຍຈະຮັບຄວາມສອນຈາກພຣະເຈົ້າ" ທຸກຄົນທີ່ໄດ້
ຍິນໄດ້ຟັງແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າກໍມາຫາເຮົາ
46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດານອກຈາກຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ
47 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາກໍມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
48 ເຮົາເປັນອາຫານທິບຂອງຊີວິດ
49 ບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າ ແລະເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ
50 ນີ້ແຫລະ, ເປັນອາຫານທີ່ລົງມາຈາກສວັນເພື່ອຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ
51 ເຮົາເປັນອາຫານທີ່ມີຊີວິດຊຶ່ງລົງມາຈາກສວັນ ຖ້າຜູ້ໃດກິນອາຫານນີ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດສືບໆໄປເປັນນິດ
ແລະອາຫານຝ່າຍເຮົາຈະໃຫ້ເພື່ອເປັນຊີວິດຂອງໂລກນັ້ນ ກໍຄືເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ"
52 ເຫດສັນນີ້ພວກຢິວຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຈະເອົາເນື້ອຕົວຂອງຕົນໃຫ້ເຮົາກິນໄດ້ຢ່າງໃດ"

53 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ "ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ກິນເນື້ອຕົວ ແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງບຸດມະນຸດ ທ່ານກໍບໍ່ມີຊີວິດໃນຕົວທ່ານ

54 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາກໍມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄືນມາໃນ ວັນສຸດທ້າຍ

55 ເພາະວ່າເນື້ອຕົວຂອງເຮົາເປັນອາຫານອັນແທ້ ແລະເລືອດຂອງເຮົາກໍເປັນຂອງດື່ມອັນແທ້

56 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ

57 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮົາມີຊີວິດຢູ່ເພາະພຣະບິດາສັນໃດ ຜູ້ທີ່ຈະກິນເຮົາກໍຈະມີຊີ ວິດເພາະເຮົາສັນນັ້ນ

58 ນີ້ແຫລະ, ເປັນອາຫານຊຶ່ງລົງມາຈາກສວັນ ບໍ່ເຫມືອນກັບອາຫານທີ່ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ໄດ້ກິນແລ້ວຕາຍໄປ ຜູ້ທີ່ກິນອາຫານນີ້ຈະມີຊີວິດສືບໆໄປເປັນນິດ"

59 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ຂນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ເມືອງກາເປນາອູມ

ຖ້ອຍຄໍາທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ

60 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຖ້ອຍຄໍານີ້ແຂງແຮງ ໃຜຈະຟັງໄດ້"

61 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບດ້ວຍພຣະອົງເອງວ່າພວກສາວົກໄດ້ຈົ່ມເຖິງເຣື່ອງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເຣື່ອງນີ້ ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸດໃຈຫລື

62 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະເຫັນບຸດມະນຸດຂຶ້ນເມືອຍັງບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ພວກທ່ານຈະວ່າຢ່າງໃດ

63 ພຣະວິນຍານຊົງເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ ສ່ວນເນື້ອກາຍບໍ່ມີປໂຍດອັນໃດ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍ ນັ້ນເປັນວິນຍານແລະຊີວິດ

64 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຊື່ອຢູ່" (ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊາບແຕ່ເດີມແລ້ວວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ ແລະແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ)

65 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາເຖິງເຮົາ ໄດ້ ນອກຈາກພຣະບິດາຈະຊົງໂຜດຜູ້ນັ້ນ"

66 ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກລູກສິດຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນຈຶ່ງທໍ້ຖອຍ ບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ

67 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບສິດສອງຄົນນັ້ນວ່າ, "ພວກທ່ານເດ ຢາກຖອຍຫນີເຫມືອນກັນຫລື"

68 ຝ່າຍຊີໂມນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຫນີໄປຫາຜູ້ໃດ ທ່ານມີຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງໃຫ້ ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ

69 ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອແລ້ວແລະຊາບວ່າທ່ານເປັນຜູ້ບໍຣິສຸດມາຈາກພຣະເຈົ້າ"

70 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານສິບສອງຄົນໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະຄົນນຶ່ງໃນ ພວກທ່ານກໍເປັນມານຮ້າຍ"

71 ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຢູດາລູກຊາຍຂອງຊີໂມນອິສະກາຣິອົດ ເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ຄືຄົນ
ນຶ່ງໃນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນ

7. ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງ

1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດທ່ອງທ່ຽວໄປຕາມແຂວງຄາລີເລ ບໍ່ຊົງປະສົງສະເດັດໄປໃນແຂວງຢູດາຍ
ເພາະພວກຢິວຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງເສັຽ
2 ຂນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງເທສການຕັ້ງທັບອາໄສຂອງຊາດຢິວແລ້ວ
3 ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າຈົ່ງອອກຈາກທີ່ນີ້ໄປຍັງແຂວງຢູດາຍ ເພື່ອພວກສາ
ວົກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນກິຈການທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ"
4 ເພາະວ່າບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດເຮັດອັນໃດໃນທີ່ລັບ ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຢາກໃຫ້ຕົວປາກົດ ຖ້າເຈົ້າເຮັດການເຫລົ່ານີ້ຈົ່ງສະ
ແດງຕົວໃຫ້ປາກົດແກ່ໂລກເສັຽ"
5 (ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ)
6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ເວລາກໍານົດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງເທື່ອ ແຕ່ເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍມີຢູ່ສເມີ
7 ໂລກຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແຕ່ວ່າມັນຊັງເຮົາ ເພາະເຮົາເປັນພຍານວ່າກິຈການຂອງໂລກນັ້ນຊົ່ວຮ້າຍ
8 ພວກເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປໃນເທສການນັ້ນເສັຽ ຝ່າຍເຮົາຍັງບໍ່ຂຶ້ນໄປໃນເທສການນັ້ນເພາະວ່າຍັງບໍ່ເຖິງກໍານົດເວ
ລາຂອງເຮົາ"
9 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງປະທັບຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລຕໍ່ໄປ

ພຣະເຢຊູໃນເທສການຕັ້ງທັບອາໄສ

10 ແຕ່ເມື່ອພວກນ້ອງຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປໃນງານເທສການນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດຕາມຂຶ້ນໄປເຫມືອນກັນ
ແຕ່ສະເດັດໄປທາງລັບບໍ່ເປີດເຜີຍ
11 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຢິວໄດ້ຊອກຫາພຣະອົງໃນເທສການນັ້ນແລະຖາມວ່າ, "ຄົນຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ"
12 ສ່ວນປະຊາຊົນກໍຊຸ່ມກັນຫລາຍເວົ້າເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງ ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, "ເປັນຄົນດີ" ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າ, "ບໍ່
ແມ່ນ, ແຕ່ທ່ານເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຫລົງຜິດໄປ"
13 ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນບໍ່ມີໃຜກ້າເວົ້າເຖິງພຣະອົງຢ່າງເປີດເຜີຍເພາະຢ້ານພວກຢິວ
14 ຄັນເຖິງເຄິ່ງເທສການນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງບໍຣິເວນພຣະວິຫານແລະຊົງສັ່ງສອນ
15 ພວກຢິວພາກັນປລາດໃຈເວົ້າກັນວ່າ, "ຄົນຜູ້ນີ້ມີຄວາມຮູ້ມາແຕ່ໃສເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮໍ່າຮຽນ"
16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຄໍາສອນຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
17 ຖ້າຜູ້ໃດເຕັມໃຈຍອມເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າຄໍາສອນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລືວ່າ
ເຮົາປາກຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ

18 ຜູ້ໃດປາກຕາມໃຈຊອບຂອງຕົນເອງ ຜູ້ນັ້ນກໍສແວງກຽດສໍາລັບຕົນເອງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສແວງກຽດໃຫ້ພຣະອົງຜູ້ຊົງ
ໃຊ້ຕົນມາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຄົນຈິງແລະບໍ່ມີອະທັມໃນຕົວ
19 ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະໃນພວກທ່ານບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນເຮັດຕາມພຣະ
ບັນຍັດນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເຮັດຫຍັງ”
20 ປະຊາຊົນຕອບວ່າ, “ເຈົ້າມີຜີສິງຢູ່ ແມ່ນໃຜຊອກຫາຈະຂ້າເຈົ້າ”
21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຮັດກິຈການອັນນຶ່ງ ແລະພວກທ່ານກໍປລາດໃຈເພາະເຫດການນັ້ນ
22 ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງພິທີຕັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ (ບໍ່ແມ່ນໄດ້ມາຈາກໂມເຊແຕ່ມາຈາກບັນພະບຸຣຸດ) ແລະໃນວັນສະ
ບາໂຕ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຄຽດເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄົນນຶ່ງດີ
ເປັນປົກກະຕິໃນວັນສະບາໂຕຫລື
23 ຢ່າຕັດສິນຕາມທີ່ເຫັນພາຍນອກ ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິນຕາມທາງຍຸດຕິທັມ”
24 ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມລາງຄົນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຂົາຊອກຫາຈະຂ້າເສັຽບໍ່ແມ່ນຫລື

ນີ້ຫລືພຣະຄຣິດ

25 ເບິ່ງແມ່, ທ່ານກ່າວດ້ວຍເປີດເຜີຍ ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ ພວກເຈົ້ານາຍຮູ້ຄັກບໍ່ວ່າຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ
26 ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນນີ້ມາແຕ່ໃສ
27 ແຕ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ”
28 ເຫດສັນນີ້ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງສັ່ງສອນດ້ວຍສຽງອັນດັງໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານວ່າ, “ສ່ວນເຮົາທ່ານທັງຫລາຍ
ກໍຮູ້ຈັກ ທັງຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາໂດຍລໍາພັງຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນກໍສັດ
ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນພວກທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ
29 ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະເຮົາມາຈາກພຣະອົງ ແລະແມ່ນພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ”
30 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍື່ນມືຈັບເພາະຍັງບໍ່ເຖິງກໍານົດເວລາຂອງພຣະອົງເທື່ອ
31 ແຕ່ມີຫລາຍຄົນໃນຫມູ່ປະຊາຊົນໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມານັ້ນ ພຣະ
ອົງຈະເຮັດຫມາຍສໍາຄັນຫລາຍກວ່າຜູ້ນີ້ຫລື”

ໃຊ້ເຈົ້າຫນ້າທີ່ໄປຈັບພຣະເຢຊູ

32 ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນປະຊາຊົນຊຸ່ມກັນເວົ້າເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງຢ່າງນັ້ນ ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ກັບ
ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງໃຊ້ເຈົ້າຫນ້າທີ່ໄປຈັບພຣະອົງ
33 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍຕໍ່ໄປອີກຫນ້ອຍນຶ່ງ ແລ້ວຈະກັບໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງ
ໃຊ້ເຮົາມາ
34 ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນເຮົາຢູ່ນັ້ນພວກທ່ານຈະເຂົາໄປບໍ່ໄດ້”
35 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ຈວນຈະໄປໃສທີ່ເຮົາຈະຫາບໍ່ພົບ ທ່ານຈະໄປຫາພວກຄົນທີ່ແຕກກະຈັດກະ
ຈາຍໄປຢູ່ຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ ແລະສັ່ງສອນຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຫລື

36 ຄຳນີ້ເປັນຢ່າງໃດຫນໍທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ "ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນເຮົາຢູ່ນັ້ນ
ທ່ານຈະເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້"

ແມ່ນ້ຳອັນມີຊີວິດ

37 ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງງານເທສການຊຶ່ງເປັນວັນໃຫຍ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຢືນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຫິວ ຜູ້
ນັ້ນຈົ່ງມາຫາເຮົາແລະດື່ມ

38 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາແມ່ນ້ຳອັນມີຊີວິດຈະໄຫລອອກຈາກພາຍໃນຜູ້ນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຄັມພີກ່າວໄວ້ແລ້ວ"

39 ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວນັ້ນຫມາຍເຖິງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ ເຫດວ່າຍັງບໍ່ໄດ້
ຊົງປະທານພຣະວິນຍານໃຫ້ ເພາະພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງຮັບສະງ່າຣາສີ

ຄວາມເຫັນແຕກແຍກກັນໃນຫມູ່ປະຊາຊົນ

40 ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນລາງຄົນໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, "ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນແທ້"

41 ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນພຣະຄຣິດ" ແຕ່ຄົນອື່ນອີກເວົ້າວ່າ, "ພຣະຄຣິດຈະມາຈາກຄາລີເລຫລື

42 ພຣະຄັມພີກ່າວໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫລື ວ່າພຣະຄຣິດຈະມາຈາກເຊື້ອວົງຂອງດາວິດ ແລະມາຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມ
ຊຶ່ງດາວິດຢູ່ນັ້ນ

43 ເຫດສັນນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງມີຄວາມເຫັນແຕກແຍກກັນໃນເຣື່ອງພຣະອົງ

44 ລາງຄົນໃນຫມູ່ເຂົານັ້ນມີໃຈຢາກຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍື່ນມືຈັບເອົາ

45 ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຈຶ່ງກັບໄປຫາພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກນັ້ນໄດ້ຖາມເຈົ້າຫນ້າທີ່ວ່າ,
"ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈັບມັນມາ"

46 ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຕອບວ່າ, "ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເວົ້າເຫມືອນຄົນນັ້ນຈັກເທື່ອ"

47 ພວກຟາຣີຊາຍຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຫລົງໄປເຫມືອນກັນຫລື

48 ມີຄົນໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້ານາຍຫລືພວກຟາຣີຊາຍເຊື່ອຖືຄົນນັ້ນ

49 ແຕ່ປະຊາຊົນຫມູ່ນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດກໍຖືກຊົງປ້ອຍຢູ່ແລ້ວ"

50 ນີໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະອົງຄາວກ່ອນນັ້ນ ແລະເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກເຂົາ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ,

51 "ກົດຫມາຍຂອງເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄົນໃດໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາກ່ອນ ແລະຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່"

52 ເຂົາກໍຕອບນີໂກເດມວ່າ, "ທ່ານມາຈາກຄາລີເລເຫມືອນກັນຫລື ຈົ່ງຄົ້ນຫາເບິ່ງ ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນວ່າບໍ່ມີຜູ້
ປະກາດພຣະທັມຈັກຄົນເກີດມາຈາກຄາລີເລ"

53 ແລ້ວຕ່າງຄົນກໍຕ່າງກັນໄປເຮືອນຂອງຕົນ

8. ຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງຖືກຈັບຖານຫລິ້ນຊູ້

1 ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງພູຫມາກກອກເທດ

2 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານອີກ ພົລເມືອງທັງຫມົດກໍພາກັນມາຫາພຣະ
ອົງ ພຣະອົງກໍປະທັບນັ່ງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເຂົາ
3 ພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພາຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງມາ ຍິງຄົນນີ້ເຂົາໄດ້ຈັບໃນຖານຫລິ້ນຊູ້ ແລະເຂົາໄດ້ໃຫ້
ຍິງນັ້ນຢືນຢູ່ຖ້າມກາງຝູງຊົນ
4 ເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານເອີຍ, ຍິງຄົນນີ້ເຂົາຈັບໄດ້ເມື່ອກຳລັງຫລິ້ນຊູ້ຢູ່
5 ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດວ່າ ໃຫ້ເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່ຄົນຢ່າງນີ້ໃຫ້ຕາຍ ສ່ວນທ່ານເດ, ຈະວ່າຢ່າງໃດ"
6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນີ້ເພື່ອທົດລອງ ຫວັງຈະຫາເຫດຟ້ອງພຣະອົງໄດ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງນ້ອມພຣະກາຍລົງໃຊ້ນີ້ວ
ພຣະຫັດຂຽນທີ່ດິນ
7 ເມື່ອເຂົາຍັງຖາມຕໍ່ໄປຢູ່ ພຣະອົງຊົງຢືນຂຶ້ນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຜິດບາບ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່ຍິງນີ້ກ່ອນຫມູ່"
8 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງນ້ອມພຣະກາຍລົງຂຽນທີ່ດິນອີກ
9 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍອອກໄປເທື່ອລະຄົນຈົນຫມົດ ເລີ້ມຕັ້ງແຕ່ຄົນແກ່ໄປຍັງເຫລືອຢູ່ແຕ່ພຣະເຢຊູ
ກັບຍິງນັ້ນທີ່ຢືນຢູ່ຖ້າມກາງນັ້ນ
10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເງີຍຂຶ້ນກໍຊົງຖາມຍິງນັ້ນວ່າ, "ນາງເອີຍ, ພວກເຂົາໄປໃສຫມົດ ບໍ່ມີໃຜລົງໂທດເຈົ້າຫລື"
11 ນາງທູນຕອບວ່າ, "ບໍ່ມີໃຜ, ນາຍເອີຍ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, "ເຮົາກໍບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າເຫມືອນກັນ ຈົ່ງ
ໄປເສັຽ ຕໍ່ໄປຢ່າເຮັດຜິດອີກ"

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ

12 ອີກເທື່ອນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ຕາມເຮົາມາຈະບໍ່
ທຽວໄປໃນທີ່ມືດ ແຕ່ຈະມີຄວາມສວ່າງແຫ່ງຊີວິດ"
13 ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, "ທ່ານເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວທ່ານເອງ ຄຳພຍານຂອງທ່ານກໍບໍ່ຈິງ"
14 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຖິງວ່າເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພຍານຂອງເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ
ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ
15 ທ່ານທັງຫລາຍຕັດສິນຕາມທຳມະດາມະນຸດ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ຕັດສິນໃຜ
16 ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະຕັດສິນ ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍຖືກ ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັດສິນໂດຍລຳພັງເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່
ເຮົາຕັດສິນຮ່ວມກັບພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
17 ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ ຄຳພຍານຂອງສອງຄົນກໍເປັນຄວາມຈິງ
18 ຝ່າຍເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາເຫມືອນກັນ"
19 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ພຣະບິດາຂອງທ່ານຢູ່ໃສ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຕົວເຮົາກໍດີ ພຣະ
ບິດາຂອງເຮົາກໍດີ ທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ ຖ້າພວກທ່ານຮູ້ຈັກເຮົາກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເຫມືອນ
ກັນ

20 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ໃນບ່ອນຕັ້ງຕູ້ຖວາຍຊັບ ຂນະທີ່ຊົງສັ່ງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັບພຣະອົງເພາະຍັງບໍ່ເຖິງກຳນົດເວລາຂອງພຣະອົງ

ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນຝ່າຍໂລກ

21 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ເຮົາຈະຈາກໄປແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະຈະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່ານຈະໄປບໍ່ໄດ້"

22 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ເຂົາຈະຂ້າຕົວຕາຍຫລື ເພາະເຂົາກ່າວວ່າ "ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່ານໄປບໍ່ໄດ້"

23 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງເບື້ອງລຸ່ມ ຝ່າຍເຮົາເປັນຂອງເບື້ອງເທິງ ພວກທ່ານເປັນຝ່າຍໂລກນີ້ ເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກນີ້

24 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ເພາະວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ"

25 ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ຝ່າຍທ່ານ, ທ່ານແມ່ນໃຜ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາເປັນເຫມືອນທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນນັ້ນ

26 ເຮົາມີຂໍ້ຄວາມຫລາຍປະການທີ່ຈະກ່າວແລະຕັດສິນພວກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຊົງເປັນສັດຈິງ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາກໍກ່າວແກ່ໂລກ"

27 ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເຣື່ອງພຣະບິດາ

28 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ ແລະຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຊອບ ແຕ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງສອນເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ

29 ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະເຮົາໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເພາະວ່າເຮົາເຮັດຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຢູ່ສເມີ"

30 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເປັນອິສຣະ

31 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ພວກຢິວທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ພວກທ່ານກໍເປັນສາວົກແທ້ຂອງເຮົາ

32 ແລ້ວພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຈິງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິສຣະ"

33 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ "ພວກທ່ານຈະເປັນອິສຣະ"

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດການຜິດບາບກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມບາບ

35 ຂ້ອຍຂ້າບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນຕລອດໄປ ແຕ່ບຸດກໍຕັ້ງຢູ່ຕລອດໄປ
36 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພຣະບຸດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເປັນອິສຣະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນອິສຣະແທ້ຈິງ
37 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກທ່ານຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເສັຽ ເພາະວ່າ
ຄຳສອນຂອງເຮົາບໍ່ເຂົ້າສູ່ໃຈຂອງພວກທ່ານ
38 ເຮົາເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນເມື່ອຢູ່ກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຝ່າຍພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ
ຈາກພໍ່ຂອງທ່ານ"

ພຣະເຢຊູ ແລະອັບຣາຮາມ

39 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ອັບຣາຮາມເປັນພໍ່ຂອງພວກເຮົາ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າທ່ານທັງ
ຫລາຍເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມແລ້ວ ທ່ານກໍຈະເຮັດສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດ
40 ແຕ່ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຫາໂອກາດຈະຂ້າເຮົາ ຜູ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ການຢ່າງນີ້ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ
41 ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກທ່ານເຮັດ" ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກ
ການຫລິ້ນຊູ້ ພວກເຮົາມີບິດາອົງດຽວຄືພຣະເຈົ້າ"
42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ທ່ານກໍຈະຮັກເຮົາ ເພາະ
ເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະມາເຖິງທີ່ນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
43 ເຫດສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເພາະພວກທ່ານທົນຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້
44 ທ່ານທັງຫລາຍມາຈາກພໍ່ຂອງທ່ານຄືມານ ພວກທ່ານມີໃຈຢາກເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງພໍ່ທ່ານ ມັນ
ເປັນຜູ້ຂ້າຄົນຕັ້ງແຕ່ເດີມມາແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ເພາະໃນຕົວມັນບໍ່ມີຄວາມຈິງ ເມື່ອມັນເວົ້າ
ຕົວະມັນກໍເວົ້າຕາມສັນດານຂອງມັນເອງ ເພາະເປັນຜູ້ຕົວະແລະເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະ
45 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເຮົາ ເພາະຝ່າຍເຮົາກໍກ່າວຄວາມຈິງ
46 ໃນພວກທ່ານມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຢືນຢັນໄດ້ວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ ຖ້າເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ
47 ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຍອມຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນ
ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຟັງ"

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຢູ່ກ່ອນອັບຣາຮາມ

48 ພວກຢິວທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ທີ່ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ຕົວເປັນໄທຊາມາເຣັຽແລະມີຜີສິງຢູ່ນັ້ນບໍ່ຈິງຫລື"
49 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບໍ່ມີຜີສິງ ແຕ່ເຮົາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍພວກ
ທ່ານຫມິ່ນປມາດເຮົາ
50 ສ່ວນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາກຽດສຳລັບເຮົາເອງ ແຕ່ມີຜູ້ຫາໃຫ້ ແລະພຣະອົງນັ້ນກໍຊົງພິພາກສາ
51 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍຈັກ
ເທື່ອ"

52 ພວກຢິວທູນພຣະອົງວ່າ, "ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຕົວມີຜີສິງຢູ່ ອັບຣາຮາມກໍຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກຜູ້ປະ
ກາດພຣະທັມກໍຕາຍໄປແລ້ວເຫມືອນກັນ ແລະຕົວເວົ້າວ່າ "ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄໍາສອນຂອງເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຣົດ
ຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ"
53 ຕົວໃຫຍ່ກວ່າອັບຣາຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນຫລື ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຕາຍໄປ
ແລ້ວເຫມືອນກັນ ຕົວອວດອ້າງວ່າຕົວເປັນຜູ້ໃດອີກ"
54 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ຕົວເຮົາເອງ ກຽດຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມຫມາຍ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຫ້
ກຽດແກ່ເຮົານັ້ນຄືພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ
55 ພວກທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ຖ້າເຮົາເວົ້າວ່າເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເຮົາກໍ
ເປັນຄົນຕົວະເຫມືອນພວກທ່ານ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
56 ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງພວກທ່ານ ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຈະໄດ້ເຫັນວັນຂອງເຮົາ ທ່ານໄດ້ເຫັນແລ້ວແລະຊົມຊື່ນ
ຍິນດີ"
57 ພວກຢິວທູນພຣະອົງວ່າ, "ອາຍຸຕົວຍັງບໍ່ເຖິງຫ້າສິບປີ ຕົວໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມແລ້ວຫລື"
58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່
ແລ້ວ"
59 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຈັບກ້ອນຫີນຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັງໄວ້ ແລ້ວສະເດັດອອກຈາກບໍ
ຣິເວນພຣະວິຫານ

9. ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົນນຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດແຕ່ກໍາເນີດ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດໄປຊົງເຫັນຊາຍຄົນນຶ່ງຕາບອດແຕ່ກໍາເນີດ
2 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ຄົນນີ້ຫລືພໍ່ແມ່
ຂອງຕົນ ເຂົາຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ"
3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະຣາຊກິຈຂອງ
ພຣະເຈົ້າປາກົດໃນຕົວຄົນນີ້
4 ເມື່ອຍັງເວັນຢູ່ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງເຮັດພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເວລາກາງຄືນກໍຈະໄດ້ມາ
ເຖິງ ຄືເວລາທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດການໄດ້
5 ຕາບໃດເຮົາຍັງຢູ່ໃນໂລກເຮົາກໍເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ"
6 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງຖົ່ມນໍ້າລາຍລົງດິນ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ດິນເປັນຕົມດ້ວຍນໍ້າລາຍນັ້ນ ແລ້ວ
ຊົງເອົາຕົມນັ້ນທາຕາຂອງຄົນຕາບອດ
7 ກັບທັງຊົງກ່າວຕໍ່ຄົນນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງໄປລ້າງເສັ່ງທີ່ສະຊີໂລອາມ (ຊຶ່ງແປວ່າໃຊ້ໄປ) ເຂົາຈຶ່ງໄປລ້າງແລ້ວກັບ
ມາກໍເຫັນຮຸ່ງໄດ້

8 ເຫັນສັນນັ້ນພວກຄົນໃກ້ຄຽງ ແລະຄົນທີ່ເຄີຍເຫັນເຂົາເປັນຄົນຂໍທານຢູ່ແຕ່ກ່ອນ ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ຜູ້ນີ້ບໍ່
ແມ່ນຄົນທີ່ເຄີຍນັ່ງຂໍທານນັ້ນຫລື"
9 ບາງຄົນຕອບວ່າ, "ແມ່ນຄົນນັ້ນແຫລະ" ແຕ່ຄົນອື່ນກໍວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເຂົາເຫມືອນຄົນນັ້ນ" ສ່ວນຄົນນັ້ນ
ເອງກໍບອກວ່າ, "ເຮົານີ້ແມ່ນຄົນນັ້ນແຫລະ"
10 ເຂົາຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, " ເປັນຢ່າງໃດຕາຂອງເຈົ້າຈຶ່ງມືນອອກໄດ້"
11 ຄົນນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ, "ຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດຂີ້ຕົມທາຕາຂອງເຮົາ ແລ້ວບອກເຮົາວ່າ "ຈົ່ງໄປລ້າງທີ່
ສະຊີໂລອາມ" ເຮົາຈຶ່ງໄປລ້າງແລ້ວກໍໄດ້ເຫັນຮຸ່ງມາ"
12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ" ເຂົາຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ຮູ້"

ພວກຟາຣີຊາຍສອບຖາມເຣື່ອງການຊົງໂຜດຄົນຕາບອດ

13 ເຂົາຈຶ່ງພາຄົນທີ່ຕາບອດແຕ່ກ່ອນນັ້ນໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍ
14 ອັນນຶ່ງ, ວັນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຕົມເປີດຕາຄົນນີ້ແມ່ນວັນສະບາໂຕ
15 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງໄດ້ຖາມຜູ້ນັ້ນເຫມືອນກັນວ່າ ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ສ່ວນຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກ
ເຂົາວ່າ, "ທ່ານໄດ້ເອົາຂີ້ຕົມທາຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປລ້າງຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້"
16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍລາງຄົນເວົ້າວ່າ, "ຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າເພາະທ່ານບໍ່ຖືຮັກສາວັນສະບາ
ໂຕ" ແຕ່ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, "ຄົນບາບຈະເຮັດຫມາຍສຳຄັນແນວນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ" ແລະເຂົາກໍແຕກແຍກບໍ່ຖືກ
ຕ້ອງກັນ
17 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນຕາບອດອີກວ່າ, "ເຈົ້າເດ, ເຈົ້າເວົ້າຢ່າງໃດເຣື່ອງຄົນນັ້ນໃນການທີ່ທ່ານໄດ້ເປີດຕາຂອງ
ເຈົ້າ" ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, "ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ"
18 ຝ່າຍພວກຢິວບໍ່ເຊື່ອວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຕາບອດແລະກັບເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ຈົນເຂົາໄດ້ເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນມາ
19 ແລ້ວຖາມວ່າ, "ຊາຍຄົນນີ້ເປັນລູກຂອງຫມູ່ເຈົ້າຫລື ທີ່ຫມູ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນຄົນຕາບອດແຕ່ກຳເນີດມາ ເປັນ
ຢ່າງໃດດຽວນີ້ເຂົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້"
20 ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, "ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ເປັນລູກຂອງຂ້ານ້ອຍແລະຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຕາບອດແຕ່ກຳ
ເນີດ
21 ແຕ່ທີ່ເຂົາເຫັນຮຸ່ງໄດ້ດຽວນີ້ນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງເຂົາ ຈົ່ງຖາມ
ເຂົາເອງ ອາຍຸເຂົາກໍພົ້ນກະສຽນແລ້ວ ເຂົາຄົງເວົ້າເຣື່ອງຕົນເອງໄດ້"
22 ທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນເວົ້າດັ່ງນີ້ກໍເພາະເຂົາຢ້ານພວກຢິວ ດ້ວຍວ່າພວກຢິວຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມ
ຮັບຜູ້ນັ້ນເປັນພຣະຄຣິດ ຈະຕ້ອງຖືກໄລ່ອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາ
23 ເພາະສັນນັ້ນພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ "ຈົ່ງຖາມເຂົາເອງເພາະອາຍຸເຂົາກໍພົ້ນກະສຽນແລ້ວ"
24 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຕາບອດນັ້ນມາເປັນເທື່ອທີ່ສອງ ແລະບອກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະ
ເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຄົນບາບ"

25 ເຂົາຕອບວ່າ, "ທ່ານເປັນຄົນບາບ ຫລືບໍ່ເປັນຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແຕ່ສິ່ງດຽວວ່າ ຄືແຕ່ກ່ອນຂ້ານ້ອຍ
ເປັນຄົນຕາບອດ ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນໄດ້ແລ້ວ"
26 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, "ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຮັດຢ່າງໃດໃຫ້ເຈົ້າແດ່ ແລະໄດ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງໃດ"
27 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ແລະທ່ານບໍ່ຟັງ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມີໃຈຢາກ
ຟັງອີກ ຢາກເປັນສິດຂອງທ່ານເຫມືອນກັນຫລື"
28 ເຂົາຈຶ່ງເຍີ້ຍຄົນນັ້ນວ່າ, "ມຶງນັ້ນແຫລະ, ເປັນສິດຂອງມັນ ແຕ່ພວກເຮົານີ້ເປັນສິດຂອງໂມເຊ
29 ຝ່າຍພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ແຕ່ຄົນນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາແຕ່ໃສ"
30 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບເຂົາວ່າ, "ນີ້ກໍເປັນຫນ້າປລາດແທ້ ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຜູ້ນັ້ນມາແຕ່ໃສ ແຕ່ທ່ານຍັງ
ໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ
31 ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຟັງຄົນບາບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຢຳເກງພຣະເຈົ້າແລະເຮັດໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງ
ພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຟັງຜູ້ນັ້ນ
32 ຕັ້ງແຕ່ເດີມມີໂລກມາ ບໍ່ທ່ອນໄດ້ຍິນວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ເປັນຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ
33 ຖ້າທ່ານຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ກໍບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້"
34 ເຂົາໄດ້ກ່າວຕອບຄົນນັ້ນວ່າ, "ມຶງເກີດມາໃນການບາບທັງນັ້ນ ແລະມຶງຈະມາສອນພວກເຮົາຫລື"

ຄວາມບອດຂອງວິນຍານຈິດ

35 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງໄລ່ຄົນນັ້ນອອກເສັຽ ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນວ່າເຂົາໄດ້ໄລ່ຄົນນັ້ນອອກແລ້ວ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງ
ພົບເຂົາ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ວາງໃຈໃນບຸດມະນຸດຫລື"
36 ຊາຍຄົນນັ້ນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ບຸດມະນຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະວາງໃຈໃນທ່ານ"
37 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ ຄືຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ທີ່ກຳລັງເວົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ"
38 ເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍວາງໃຈເຊື່ອແລ້ວ" ເຂົາຈຶ່ງຂາບລົງໄຫວ້ພຣະອົງ
39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາໄດ້ມາໃນໂລກນີ້ສຳລັບການພິພາກສາ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຫັນຈະໄດ້ເຫັນ
ແລະເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຫັນແລ້ວຈະກາຍເປັນຕາບອດ"
40 ແລະເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, "ຝ່າຍພວກເຮົາເດ, ກໍເປັນ
ຕາບອດເຫມືອນກັນຫລື"
41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຖ້າພວກທ່ານເປັນຄົນຕາບອດພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ພວກ
ທ່ານເວົ້າວ່າ "ເຮົາເຫັນຢູ່" ເຫັນສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງຍັງມີຢູ່"

10. ຄຳອຸປມາເຣື່ອງຄອກແກະ

1 "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄອກແກະທາງປະຕູ ແຕ່ປີນເຂົ້າໄປທາງ
ອື່ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ

2 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າທາງປະຕູກໍເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ
3 ນາຍປະຕູກໍໄຂປະຕູໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະຝູງແກະກໍຍອມຟັງສຽງຂອງທ່ານ ແລະທ່ານເອີ້ນແກະຂອງຕົນຕາມ
ຊື່ແລະພາເຂົາອອກໄປ
4 ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກະຂອງຕົນອອກໄປຫມົດແລ້ວ ທ່ານກໍນໍາຫນ້າເຂົາໄປ ແລະຝູງແກະກໍຕາມທ່ານໄປເພາະ
ເຂົາຮູ້ຈັກສຽງຂອງທ່ານ
5 ສ່ວນຄົນຕ່າງຫນ້າ, ຝູງແກະຈະບໍ່ຕາມໄປ ມີແຕ່ຈະຫນີຈາກຄົນນັ້ນເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງຄົນຕ່າງຫນ້າ
ນັ້ນ"
6 ຄໍາປຽບທຽບນີ້ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄໍາທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນມີຄວາມຫມາຍຢ່າງ
ໃດ

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ

7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວອີກວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນປະຕູຂອງແກະ
ທັງຫລາຍ
8 ບັນດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອນເຮົານັ້ນກໍເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ ແຕ່ຝູງແກະບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາ
9 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົາທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະພົ້ນ ແລ້ວຈະເຂົ້າອອກທັງຈະພົບອາຫານ
10 ຂະໂມຍມາກໍພຽງແຕ່ຈະລັກ ຈະຂ້າ ແລະທໍາລາຍເທົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ແລະ
ຈະໄດ້ຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ
11 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຍອມສລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອຝູງແກະ
12 ຜູ້ທີ່ຮັບຈ້າງບໍ່ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະຝູງແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນຫມາໄນຜູ້ນັ້ນກໍປະຖິ້ມຝູງແກະປົບ
ຫນີໄປ ຫມາໄນກໍຄາບຍາດເອົາແກະໄປເສັຽ ແລະເຮັດໃຫ້ຝູງແກະແຕກຊະກັນໄປ
13 ຄົນນັ້ນຫນີກໍເພາະເປັນຜູ້ຮັບຈ້າງ ແລະບໍ່ເປັນຫ່ວງນໍາຝູງແກະ
14 ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ ແລະແກະຂອງເຮົາກໍຮູ້ຈັກເຮົາ
15 ເຫມືອນດັ່ງພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍສລະເພື່ອແກະ
16 ແກະອື່ນອີກທີ່ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີຢູ່ ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເຫມືອນກັນ ແລະເຂົາຈະຟັງສຽງ
ຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະຮວມເປັນຝູງດຽວ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ
17 ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະບິດາຈຶ່ງຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສລະຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຈະຮັບຊີວິດນັ້ນຄືນອີກ
18 ບໍ່ມີຜູ້ຍາດເອົາຊີວິດໄປຈາກເຮົາ ແຕ່ເຮົາສລະຊີວິດດ້ວຍໃຈສມັກຂອງເຮົາເອງ ເຮົາມີສິດທີ່ຈະສລະຊີວິດ
ນັ້ນແລະມີສິດທີ່ຈະຮັບຄືນອີກ ຄໍາສັ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ"
19 ເພາະດ້ວຍຂໍ້ຄວາມນີ້ພວກຢິວຈຶ່ງເກີດແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນອີກ
20 ມີຫລາຍຄົນໃນພວກນັ້ນເວົ້າວ່າ, "ມັນມີຜີສິງຢູ່ແລະເປັນບ້າແລ້ວ ຟັງມັນເຮັດຫຍັງ"
21 ພວກອື່ນກໍເວົ້າວ່າ, "ຄໍານີ້ບໍ່ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງຄົນທີ່ມີຜີສິງ ຜີຈະເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດໄດ້ຫລື"

ພວກຢິວປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ

22 ເວລານັ້ນເປັນເທສການສລອງພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
23 ເປັນຣະດູໜາວ ສ່ວນພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປມາໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທີ່ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ
24 ພວກຢິວກໍພາກັນມາລ້ອມພຣະອົງແລ້ວທູນວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກເຮົາສົງໄສຢູ່ເທິງປານໃດ ຖ້າທ່ານເປັນພຣະ
ຄຣິດຈົ່ງບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຄັກເສັຽ"
25 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ແລະພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ກິຈການທີ່ເຮົານີ້ເຮັດ
ໃນພຣະນາມພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາ
26 ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອເພາະພວກທ່ານບໍ່ເປັນແຕ່ຝູງແກະຂອງເຮົາ
27 ແກະຂອງເຮົາບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍຮູ້ຈັກຝູງແກະນັ້ນແລະເຂົາຕາມເຮົາໄປ
28 ຝ່າຍເຮົາກໍປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ແກະນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຈິບຫາຍຈັກເທື່ອ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະ
ຍາດເຂົາອອກຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້
29 ອັນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເຮົານັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າສັພທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະອາດຍາດອັນ
ນັ້ນອອກຈາກພຣະຫັດພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້"
30 ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ"
31 ພວກຢິວກໍຍົກເອົາກ້ອນຫີນມາອີກຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ
32 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນການດີຫລາຍປະການທີ່ມາຈາກພຣະບິ
ດາຂອງເຮົາ ເພາະເຫດຂໍ້ໃດໃນການດີທັງຫລາຍນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງຈະຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ເຮົາ"
33 ພວກຢິວທູນພຣະອົງວ່າ, "ທີ່ພວກເຮົາຈະຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການດີ ແຕ່ເພາະຄວາມ
ຫມິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດແຕ່ຕັ້ງຕົວເປັນພຣະເຈົ້າ"
34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍມີຄຳຊຽນໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ "ຝ່າຍເຮົາ
ໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພຣະ"
35 ຖ້າພຣະອົງຊົງເອີ້ນຜູ້ຮັບພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເຂົາເປັນພຣະ (ພຣະຄັມພີນັ້ນຈະຖືກລົບລ້າງເສັຽບໍ່ໄດ້)
36 ທ່ານທັງຫລາຍຈະກ່າວຫາທ່ານ ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງຕັ້ງໄວ້ແລະຊົງໃຊ້ເຂົ້າມາໃນໂລກວ່າ "ເຈົ້າກ່າວຫມິ່ນປ
ມາດພຣະເຈົ້າ" ເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" ຢ່າງນັ້ນຫລື
37 ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດພຣະຣາຊກິຈພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍຢ່າໄດ້ເຊື່ອເຮົາ
38 ແຕ່ຖ້າເຮົາເຮັດພຣະຣາຊກິຈນັ້ນ ເຖິງວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຮົາກໍຈົ່ງເຊື່ອພຣະຣາຊກິຈນັ້ນ ເພື່ອພວກ
ທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ"
39 ເຫດສັນນີ້ເຂົາຈຶ່ງພຍາຍາມຈັບພຣະອົງອີກ ແຕ່ພຣະອົງກໍສະເດັດໜີພົ້ນຈາກມືຂອງເຂົາໄປໄດ້
40 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນອີກ ໄປເຖິງບ່ອນໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ແລະ
ພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ

41 ມີຫລາຍຄົນໄດ້ພາກັນມາຫາພຣະອົງແລະກ່າວວ່າ, “ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເຮັດຫມາຍສຳຄັນຈັກຢ່າງ ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່
ໂຢຮັນກ່າວເຖິງທ່ານຜູ້ນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງທັງຫມົດ”
42 ໃນທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

11. ລາຊະໂຣສິ້ນຊີວິດ

1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ລາຊະໂຣກຳລັງປ່ວຍຢູ່ທີ່ບ້ານເບັດທາເນັຽ ຄືບ້ານຂອງນາງມາຣີອາແລະມາທາສອງເອື້ອຍ
ນ້ອງ
2 ແມ່ນນາງມາຣີອາຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມສົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດພຣະບາດຂອງ
ພຣະອົງ ລາຊະໂຣຜູ້ທີ່ປ່ວຍຢູ່ນັ້ນກໍເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຍິງຜູ້ນີ້
3 ເອື້ອຍທັງສອງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເບິ່ງແມ໋, ຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກແພງນັ້ນກໍກຳລັງ
ປ່ວຍຢູ່”
4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ການປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນ
ເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະການປ່ວຍນີ້”
5 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັກມາທາແລະນ້ອງສາວຂອງນາງກັບລາຊະໂຣ
6 ຄັນພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນວ່າລາຊະໂຣປ່ວຍຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພັກຢູ່ໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຢູ່ນັ້ນອີກສອງວັນ
7 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ, “ພວກເຮົາພາກັນເຂົ້າໄປໃນແຂວງຢູດາຍອີກເທາະ”
8 ພວກສາວົກໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ເມື່ອບໍ່ເທິງນີ້ພວກຢິວຫາໂອກາດເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່
ທ່ານໃຫ້ຕາຍ ແລ້ວທ່ານຍັງຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກຫລື”
9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ວັນນຶ່ງມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ນຫລື ຖ້າຄົນໃດຫາກຍ່າງໄປໃນເວລາກາງເວັນກໍຈະ
ບໍ່ຊຸນສະດຸດ ເພາະວ່າທ່ານເຫັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກນີ້
10 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຫາກຍ່າງໄປໃນເວລາກາງຄືນກໍຈະຊຸນສະດຸດ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ມີຄວາມສວ່າງໃນຕົວ”
11 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ, “ລາຊະໂຣເພື່ອນຂອງເຮົາກໍຫລັບໄປແລ້ວ ແຕ່
ເຮົາໄປເພື່ອຈະປຸກເຂົາໃຫ້ຕື່ນ”
12 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, “ຖ້າຜູ້ປ່ວຍນອນຫລັບ ເຂົາກໍຄົງຈະດີປ່ວຍ”
13 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣ ແຕ່ພວກສາວົກຄຶດວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງ
ການນອນຫລັບໃຫ້ຫາຍເມື່ອຍ
14 ເຫດສັນນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງວ່າ, “ລາຊະໂຣຕາຍແລ້ວ
15 ເຮົາຍິນດີທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ ພວກເຮົາ
ພາກັນໄປຫາເຂົາເທາະ”

16 ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນສາວົກວ່າ, “ພວກເຮົາພາກັນໄປເຫມືອນກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕາຍດ້ວຍ
ກັນກັບພຣະອົງ“

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນເຫດໃຫ້ຄືນມາທັງຊົງເປັນຊີວິດ

17 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງກໍຊົງເຫັນວ່າ ລາຊະໂຣຢູ່ໃນອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ສີ່ວັນແລ້ວ
18 ອັນນຶ່ງ, ບ້ານເບັດທາເນັຽນັ້ນຢູ່ໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມານພັນຫ້າຮ້ອຍວາ
19 ພວກຢິວຫລາຍຄົນໄດ້ມາຫານາງມາທາ ແລະມາຣີອາ ເພື່ອເລົ້າໂລມໃຈເຂົາເນື່ອງດ້ວຍນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ
20 ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາ ນາງກໍອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ແຕ່ສ່ວນມາຣີອານັ້ນນັ່ງ
ຢູ່ໃນເຮືອນ
21 ນາງມາທາທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ
22 ແຕ່ບັດນີ້ກໍດີ, ຂ້ານ້ອຍຊາບວ່າສິ່ງໃດໆທີ່ທ່ານຈະທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດປະທານແກ່
ທ່ານ
23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຄືນມາອີກ”
24 ນາງມາທາທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍກໍຊາບແລ້ວວ່າ ເຂົາຈະເປັນຄືນມາອີກໃນເວລາຄືນມາ ເມື່ອວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ”
25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄືນມາ ທັງເປັນຊີວິດ ຜູ້ທີ່ວາງ
ໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່
26 ແລະທຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລື”
27 ມາທາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຊື່ອຢູ່ແລ້ວ ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕ້ອງສະເດັດມາໃນໂລກ”

ພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນແສງ

28 ເມື່ອທູນດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງຈຶ່ງກັບໄປເອີ້ນມາຣີອານ້ອງສາວຂອງຕົນໂດຍເວົ້າຄ່ອຍໆວ່າ, “ອາຈານມາແລ້ວ
ແລະເອີ້ນຫາເຈົ້າ”
29 ຄັນມາຣີອາໄດ້ຍິນແລ້ວນາງກໍລຸກຂຶ້ນໂລດໄປເຝົ້າພຣະອົງ
30 ສ່ວນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ແຕ່ຍັງປະທັບຢູ່ບ່ອນທີ່ມາທາໄດ້ພົບພຣະອົງນັ້ນ
31 ເມື່ອພວກຢິວທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນກັບມາຣີອາກຳລັງເລົ້າໂລມນາງຢູ່ ໄດ້ເຫັນມາຣີອາຟ້າວລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ເຂົາຈຶ່ງ
ຕາມໄປນຶກວ່ານາງຈະໄປຍັງອຸບໂມງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
32 ຄັນນາງມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ແລະເຫັນພຣະອົງແລ້ວ ຈຶ່ງຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງທູນ
ວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ”
33 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນາງຮ້ອງໄຫ້ ແລະພວກຢິວທີ່ມາກັບນາງກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ເຫມືອນກັນ ພຣະອົງກໍຊົງ
ວຸ້ນວາຍແລະຊົງສະເທືອນພຣະທັຍ
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ໄດ້ເອົາສົບໄປໄວ້ທີ່ໃດ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເຊີນມາເບິ່ງແມ໋”

35 ສ່ວນພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນແສງ
36 ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ທ່ານຮັກລາວພຽງໃດຫນໍ"
37 ແຕ່ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ນີ້ໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດນັ້ນ ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍບໍ່ໄດ້ຫລື"

ຊົງບັນດານໃຫ້ລາຊະໂຣເປັນຄືນມາ

38 ພຣະເຢຊູຊົງສະເທືອນພຣະທັຍອີກຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸບໂມງຝັງສົບ ອຸບໂມງນັ້ນເປັນຖ້ຳມີຫີນກ້ອນ
ນຶ່ງວາງອັດປາກໄວ້
39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຍົກຫີນອອກເສັຽ" ມາທາເອື້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູນວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ປານນີ້
ສົບມີກິ່ນເຫມັນແລ້ວ ເພາະເຂົາຕາຍໄດ້ສີ່ວັນແລ້ວ"
40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, "ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄົງຈະໄດ້ເຫັນ
ສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ"
41 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຍົກຫີນອອກ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງີຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ,
ຂ້າພຣະອົງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້າພຣະອົງ
42 ຂ້າພຣະອົງຊາບວ່າພຣະອົງຊົງຟັງຂ້າພຣະອົງຢູ່ສເມີ ແຕ່ທີ່ຂ້າພຣະອົງເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ຢືນອ້ອມຢູ່ນີ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫລະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ"
43 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງເປັ່ງພຣະສຸຣະສຽງວ່າ, "ລາຊະໂຣເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສັຽ"
44 ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີຜ້າພັນຕີນແລະມື ແລະມີຜ້າປົກຫນ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາວ່າ,
"ຈົ່ງແກ້ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປເສັຽ"

ການປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:1-5; ມຣກ 14:1-2; ລກ 22:1-2)

45 ເຫດສັນນັ້ນພວກຢິວຫລາຍທີ່ໄດ້ມາຫາມາຣີອາແລະໄດ້ເຫັນການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດນັ້ນ ກໍວາງໃຈເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງ
46 ແຕ່ລາງຄົນໃນພວກເຂົານັ້ນໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍ ເລົ່າເຣື່ອງການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ
47 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນສະມາຊິກສະພາມາປະຊຸມໂດຍກ່າວວ່າ, "ພວກ
ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດຫມາຍສຳຄັນຫລາຍປະການ
48 ຖ້າເຮົາປະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຮັດຢູ່ຢ່າງນີ້ ຄົນທັງຫລາຍກໍຈະເຊື່ອຖືເຂົາ ແລ້ວພວກໂຣມກໍຈະມາທຳລາຍພຣະວິ
ຫານທັງປະເທດຊາດຂອງເຮົາ"
49 ແຕ່ມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກເຂົາຊື່ກາຢະຟາ ເປັນມະຫາປະໂຣຫິດປະຈຳການໃນປີນັ້ນ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກ
ທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ
50 ແລະບໍ່ຄຶດເຫັນວ່າມັນຈະເປັນປໂຍດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຖ້າຈະໃຫ້ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ທັງປະເທດ
ຊາດຈິບຫາຍ"

51 ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຄຳນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລຳພັງຂອງຕົນເອງ ແຕ່ເພາະທ່ານເປັນມະຫາປະໂຣຫິດໃນປີນັ້ນ ຈຶ່ງ
ທຳນວາຍໄວ້ກ່ອນວ່າພຣະເຢຊູຈະສິ້ນພຣະຊົນຕາງປະເທດຊາດ
52 ແລະບໍ່ແມ່ນແທນປະເທດຊາດຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຮອບຮວມບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ແຕກຊະ
ກັນໄປແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ
53 ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາເຂົາໄດ້ວາງແຜນການຈະຂ້າພຣະອົງເສັຽ
54 ເພາະເຫດນັ້ນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປມາໃນຖ້າມກາງພວກຢິວໂດຍເປີດເຜີຍອີກ ແຕ່ໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່
ນັ້ນໄປຍັງທ້ອງຖິ່ນຢູ່ໃກ້ປ່າເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ເອຟຣາອິມ ແລະປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກ
55 ອັນນຶ່ງ, ໃກ້ຈະເຖິງເທສການປັສຄາຂອງຊາດຢິວແລ້ວ ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກຈາກບ້ານເມືອງທົ່ວປະເທດ ຂຶ້ນ
ເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນປັສຄາເພື່ອຈະຊຳຣະຕົວ
56 ເຂົາກຳລັງຕິດຕາມຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະເມື່ອເຂົາຢືນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ທ່ານຄຶດ
ເຫັນຢ່າງໃດ ທ່ານຈະບໍ່ມາໃນງານເທສການນີ້ຕີ້"
57 ຝ່າຍພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄວ້ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາ
ບອກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປຈັບພຣະອົງ

12. ມາຣີອາເອົານ້ຳມັນຫອມສົງພຣະບາດທີ່ເບັດທານີ

(ມທ 26:6-13; ມຣກ 14:3-9)

1 ກ່ອນເທສການປັສຄາຫົກວັນ ພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງບ້ານເບັດທານີ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງລາຊະໂຣ ຜູ້ທີ່
ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ
2 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງເພື່ອພຣະອົງ ມາທາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນໂຕະອາຫານ ຝ່າຍລາຊະໂຣກໍເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່
ຮ່ວມຮັບປະທານກັບພຣະອົງ
3 ນາງມາຣີອາໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລິຕຣານຶ່ງຊຶ່ງມີຣາຄາແພງມາສົງພຣະບາດພຣະເຢຊູ ແລ້ວໃຊ້ຜົມຂອງຕົນ
ເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ຈົນທົ່ວເຮືອນນັ້ນຫອມກຸ້ມດ້ວຍກິ່ນນ້ຳມັນນັ້ນ
4 ແຕ່ສາວົກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະອົງຊື່ ຢູດາອິສະກາຣີອົດ (ຄືຜູ້ທີ່ຈະທໍຣະຍົດພຣະອົງ) ໄດ້ກ່າວວ່າ,
5 "ເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ຂາຍນ້ຳມັນນີ້ຕໍ່ຣາຄາສາມຮ້ອຍເດນາຣິອົນ ແລ້ວແຈກໃຫ້ຄົນຍາກຈົນ"
6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພາະເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ແຕ່ເພາະເຂົາເປັນຂະໂມຍແລະເປັນຜູ້ຖືຖົງເງິນ
ແລະເຄີຍບຽດບັງເອົາເງິນທີ່ຢູ່ໃນຖົງນັ້ນ
7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, "ຊ່າງນາງເທາະ ໃຫ້ນາງຮັກສາສິ່ງນີ້ໄວ້ສຳລັບວັນຝັງສົບຂອງເຮົາ
8 ດ້ວຍວ່າຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ບໍ່ຢູ່ກັບທ່ານສເມີ"

ການປອງຮ້າຍລາຊະໂຣ

9 ຝ່າຍພວກຢິວຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ພາກັນມາບໍ່ແມ່ນເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢ
ຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປະການນຶ່ງ, ຢາກເຫັນລາຊະໂຣ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນ
10 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ຈຶ່ງປຶກສາກັນເພື່ອຈະຂ້າລາຊະໂຣເຫມືອນກັນ
11 ເພາະລາຊະໂຣເປັນຕົ້ນເຫດເຮັດໃຫ້ຄົນຢິວຫລາຍຄົນອອກຈາກພວກເຂົາໄປເຊື່ອຖືພຣະເຢຊູ

ສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີຊັຍ

(ມທ 21:1-11; ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:28-40)

12 ວັນຫນ້າມາປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ມາໃນງານເທສການນັ້ນ ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມ
13 ເຂົາກໍພາກັນຖືກ້ານຕານອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ໂຮ່ຮ້ອງວ່າ, “ໂຮຊັນນາ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ສະເດັດມາໃນ
ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະມະຫາກະສັດຂອງຊາດອິສຣາເອນ ຊົງພຣະຈະເຣີນ“
14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງພົບລໍນ້ອຍໂຕນຶ່ງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຂຶ້ນປະທັບລໍນັ້ນ ເຫມືອນດັ່ງມີຄຳຊຽນໄວ້ວ່າ,
15 “ບຸດຍິງຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານເທາະ ນີ້ແຫລະ, ມະຫາກະສັດຂອງທ່ານກໍປະທັບລໍນ້ອຍສະເດັດມາ”
16 ແຕ່ທີວທີພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິ
ຍົດແລ້ວເຂົາຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າ ມີຄຳຢ່າງນັ້ນຊຽນໄວ້ເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງ ທັງມີຄົນໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນຖວາຍ
ພຣະອົງ
17 ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ ແລະຊົງ
ບັນດານໃຫ້ເຂົາເປັນຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນ ກໍເປັນພຍານເຣື່ອງການເຫລົ່ານັ້ນ
18 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ປະຊາຊົນທັງຫລາຍພາກັນອອກໄປຫາພຣະອົງ ກໍເພາະໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດ
ຫມາຍສຳຄັນນັ້ນ
19 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນຫລືວ່າ ພວກທ່ານເຮັດອັນໃດກໍບໍ່ໄດ້ປໂຍດຈັກ
ຢ່າງ ເບິ່ງແມ໋, ຫມົດທັງໂລກກໍຕິດຕາມມັນໄປ”

ຊາວກຣີກລາງຄົນສແວງຫາພຣະເຢຊູ

20 ໃນຫມູ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂຶ້ນໄປນະມັສການໃນງານເທສການນັ້ນມີຊາວກຣີກແດ່
21 ຊາວກຣີກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໄປຫາຟີລິບ ຊຶ່ງມາຈາກບ້ານເບັດຊາອີດາແຂວງຄາລີເລ ຈຶ່ງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ນາຍ
ເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກເຫັນທ່ານເຢຊູແທ້”
22 ຟີລິບຈຶ່ງໄປບອກອັນເດອາ ແລ້ວອັນເດອາກັບຟີລິບໄດ້ໄປທູນພຣະເຢຊູ
23 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເວລາທີ່ບຸດມະນຸດຕ້ອງຮັບກຽດນັ້ນກໍມາເຖິງແລ້ວ
24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໃນດິນ ແລະບໍ່ຕາຍໄປກໍຄົງຈະເປັນຢູ່ແຕ່
ເມັດດຽວ ແຕ່ຖ້າມັນຕາຍໄປກໍຈະເກີດຜົນຫລາຍ
25 ຜູ້ທີ່ຮັກຊີວິດຂອງຕົນກໍຕ້ອງເສັຽຊີວິດ ແລະຜູ້ທີ່ຊັງຊີວິດຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ ກໍຈະຮັກສາຊີວິດນັ້ນໄວ້ສຳລັບຊີ
ວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ

26 ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕິດຕາມເຮົາມາ ແລະເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ ຜູ້ປະຕິບັດເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຫມືອນກັນ ຖ້າ
ຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ພຣະບິດາຈະຊົງປະທານກຽດຕິຍົດແກ່ຜູ້ນັ້ນ

ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ

27 “ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາວຸ້ນວາຍແລະເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າ “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງລອດ
ພົ້ນຈາກຍາມນີ້ທ້ອນ” ຢ່າງນັ້ນຫລື ກໍວ່າບໍ່ໄດ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ມາເຖິງຍາມນີ້ກໍເພື່ອການນີ້ແຫລະ
28 ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈົ່ງໄດ້ຮັບກຽດ” ແລ້ວກໍມີພຣະສຸຣະສຽງດັງມາຈາກຟ້າ
ວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຮັບກຽດແລ້ວ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຮັບກຽດອີກ”
29 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິນສຽງນີ້ແລະເວົ້າວ່າ, “ສຽງຟ້າຮ້ອງ” ຄົນອື່ນໆກໍເວົ້າວ່າ, “ເທວະດາຕົນນຶ່ງ
ໄດ້ສົນທະນາກັບທ່ານ”
30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ສຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນສຳລັບເຮົາ ແຕ່ສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນແຫລະ
31 ບັດນີ້ເຖິງເວລາພິພາກສາໂລກນີ້ ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງໂລກຈະຖືກກຳຈັດອອກເສັຽ
32 ຝ່າຍເຮົາ, ເມື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ເຮົາກໍຈະຊັກນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາເຮົາ”
33 (ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງໃດ)
34 ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບັນຍັດວ່າພຣະຄຣິດຊົງຕັ້ງຢູ່ຕລອດໄປເປັນ
ນິດ ແລ້ວເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າບຸດມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ ບຸດມະນຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ”
35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄວາມສວ່າງຈະຍັງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍອີກຫນ້ອຍນຶ່ງ ເມື່ອຍັງມີຄວາມສວ່າງ
ຢູ່ກໍຈົ່ງຍ່າງໄປເທາະ ເພາະຢ້ານວ່າຄວາມມືດຈະຕາມມາທັນພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ທຽວໄປມາໃນຄວາມມືດກໍບໍ່ຮູ້
ວ່າຕົນກຳລັງໄປໃສ
36 ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຍັງມີຄວາມສວ່າງຢູ່ ຈົ່ງວາງໃຈເຊື່ອໃນຄວາມສວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຝ່າຍ
ຄວາມສວ່າງ”

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກຢິວ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກເຂົາໄປລີ້ຕົນເສັຽ
37 ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດຫມາຍສຳຄັນຫລາຍປະການຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ເຂົາກໍຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ
38 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຊື່ອສິ່ງ
ທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະກາດ ແລະພຣະກອນຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຜູ້ໃດ”
39 ສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່ໄດ້ ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກວ່າ,
40 “ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຂົາບອດໄປ ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະເຫັນ
ດ້ວຍຕາແລະສັງເກດຮູ້ດ້ວຍໃຈ ແລ້ວຈະກັບໃຈໃຫມ່ແລ້ວເຮົາຈະໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ”
41 ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ກ່າວເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງ

42 ເຖິງປານນັ້ນກໍດີຍັງມີເຈົ້ານາຍຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍເພາະຢ້ານພວກຟາຣີ
ຊາຍຈະຂັບໄລ່ເຂົາອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາ
43 ດ້ວຍວ່າເຂົາຮັກກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດຫລາຍກວ່າກຽດຕິຍົດຈາກພຣະເຈົ້າ

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູເປັນຫລັກພິພາກສາ

44 ພຣະເຢຊູຊົງເປັ່ງສຽງກ່າວວ່າ, “ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍບໍ່ແມ່ນເຊື່ອໃນເຮົາ ແຕ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
45 ແລະຜູ້ທີ່ເຫັນເຮົາກໍເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
46 ເຮົານີ້ຄືຄວາມສວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມມືດ
47 ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາຜູ້ນັ້ນ ເພາະ
ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອພິພາກສາໂລກ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດເອົາໂລກໃຫ້ພົ້ນ
48 ຜູ້ທີ່ຖິ້ມເຮົາ ແລະບໍ່ຮັບເອົາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກໍມີສິ່ງທີ່ພິພາກສາຕົນແລ້ວ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນ
ແຫລະ, ຈະພິພາກສາຜູ້ນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ
49 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມລຳພັງໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຊຶ່ງເຮົາກ່າວແລະເວົ້ານັ້ນ ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ,
ພຣະອົງນັ້ນເອງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ແກ່ເຮົາ
50 ແລະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າ ເຮົາ
ກໍເວົ້າຕາມທີ່ພຣະບິດາຊົງບັນຊາໄວ້ແກ່ເຮົາ”

13. ພຣະເຢຊູຊົງລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ

1 ກ່ອນເຖິງເວລາເທສການປັສຄາ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າຍາມຂອງຕົນທີ່ຈະສະເດັດຈາກໂລກນີ້ເມືອຫາພຣະບິ
ດາເຖິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງຊົງຮັກຈົນເຖິງທີ່ສຸດ
2 ຂນະເມື່ອຮັບປະທານອາຫານຢູ່ນັ້ນ (ມານໄດ້ເຂົ້າດົນໃຈຢູດາອິສະກາຣີອົດລູກຂອງຊີໂມນ ໃຫ້ທໍຣະຍົດຕໍ່
ພຣະອົງ)
3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງຊາບວ່າ
ພຣະອົງສະເດັດມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຈະສະເດັດເມືອຫາພຣະເຈົ້າ
4 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການຮັບປະທານອາຫານ ຊົງຖອດເຄື່ອງທົງຊັ້ນນອກອອກວາງໄວ້ ແລະຊົງເອົາຜ້າ
ເຊັດຕົວມາຮັດແອວຂອງພຣະອົງ
5 ພຣະອົງຊົງຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າຮັດແອວນັ້ນ
6 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເຖິງຊີໂມນເປໂຕ ແລ້ວເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະລ້າງຕີນ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຫລື”
7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນເວລານີ້ທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ”

8 ເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, "ທ່ານຈະລ້າງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ" ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່ານ
ທ່ານຈະມີສ່ວນໃນເຮົາບໍ່ໄດ້"
9 ຊີໂມນເປໂຕທູນວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂໍລ້າງມືແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍເຫມືອນ
ກັນ"
10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, "ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລ້າງຕົວອີກ ລ້າງແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະ
ອາດຫມົດທັງຕົວແລ້ວ ພວກທ່ານກໍສະອາດແລ້ວແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ"
11 ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າໃຜຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານທັງ
ຫລາຍບໍ່ສະອາດທຸກຄົນ"
12 ເຫດສັນນີ້ເມື່ອພຣະອົງຊົງລ້າງຕີນຂອງເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງໃສ່ເຄື່ອງທົງຊັ້ນນອກຂອງຕົນອີກ ແລ້ວປະ
ທັບລົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວຫລື
13 ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນເຮົາວ່າອາຈານ ແລະນາຍເຈົ້າ ພວກທ່ານເອີ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພາະເຮົາເປັນຢ່າງນັ້ນ
14 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຜູ້ເປັນນາຍແລະອາຈານຂອງພວກທ່ານໄດ້ລ້າງຕີນຂອງທ່ານ ພວກທ່ານກໍຄວນລ້າງຕີນ
ຂອງກັນແລະກັນເຫມືອນກັນ
15 ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງໃຫ້ພວກທ່ານແລ້ວ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເຮັດເຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານ
ແລ້ວ
16 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຫ່ອນໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ ຜູ້ທີ່ຖືກໃຊ້ໄປບໍ່ຫ່ອນ
ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ໃຊ້ຕົນໄປນັ້ນ
17 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລະເຮັດຕາມ ທ່ານກໍເປັນສຸກ
18 ເຮົາບໍ່ເວົ້າເຖິງພວກທ່ານທຸກຄົນ ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ຕ້ອງເປັນຈິງຕາມຂໍ້ພຣະ
ຄັມພີທີ່ວ່າ "ຜູ້ທີ່ຮັບປະທານອາຫານຂອງເຮົາກໍຍົກສົ້ນຕີນໃສ່ເຮົາ"
19 ແຕ່ເວລາບັດນີ້ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກທ່ານຈະ
ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ແມ່ນຜູ້ນັ້ນ
20 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ໃດຮັບຕ້ອນຜູ້ທີ່ເຮົາໃຊ້ໄປກໍຮັບຕ້ອນເຮົາເຫມືອນກັນ ແລະຜູ້
ທີ່ຮັບຕ້ອນເຮົາກໍຮັບຕ້ອນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ"

ຊົງທຳນວາຍວ່າຢູດາຈະມອບພຣະອົງໄວ້

(ມທ 26:21-25; ມຣກ 14:18-19; ລກ 22:21-23)

21 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງວຸ້ນວາຍໃນພຣະທັຍ ແລະຊົງກ່າວເປັນພຍານວ່າ, "ເຮົາ
ບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ"
22 ພວກສາວົກກໍມອງເບິ່ງຫນ້າກັນແລະສົງໄສວ່າ ຄົນທີ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງນັ້ນຄືຜູ້ໃດ
23 ມີສາວົກຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ ໄດ້ເນີ້ງກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ
24 ຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງຍົກຫນ້າໃສ່ສາວົກຜູ້ນັ້ນກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຖາມວ່າຄົນທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ"

25 ຂນະທີ່ຍັງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ ສາວົກຜູ້ນັ້ນກໍທູນຖາມວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ແມ່ນຜູ້ໃດ”
26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະເອົາອາຫານຄໍານີ້ຈໍ້າແລ້ວຍື່ນໃຫ້ຜູ້ໃດ ກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ເມື່ອຊົງຈໍ້າອາ
ຫານຄໍານັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຍື່ນໃຫ້ແກ່ຢູດາລູກຊີໂມນອິສະກາຣີອົດ
27 ຫລັງຈາກຢູດາໄດ້ກິນອາຫານຄໍານັ້ນແລ້ວ ຊາຕານຈຶ່ງເຂົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງ ບອກຢູດາ
ວ່າ, “ອັນທີ່ທ່ານຈະເຮັດນັ້ນກໍຈົ່ງເຮັດໄວໆແມ່”
28 ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາຢ່າງນັ້ນ
29 ດັ່ງນັ້ນລາງຄົນກໍຄຶດວ່າເປັນເພາະຢູດາຖືຖົງເງິນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ພວກ
ເຮົາຕ້ອງການສໍາລັບງານເທສການນີ້” ຫລື
ເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົາທານແກ່ຄົນຍາກຈົນ
30 ພາຍຫລັງທີ່ຢູດາໄດ້ຮັບອາຫານຄໍານັ້ນແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປທັນທີ ໃນຂນະນັ້ນເປັນເວລາກາງຄືນ

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫມ່

31 ເມື່ອຢູດາອອກໄປແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຊົງ
ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະນຸດ
32 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະນຸດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ບຸດມະນຸດມີກຽດຕິຍົດຮ່ວມກັບ
ພຣະອົງ ແລະຈະຊົງໃຫ້ມີກຽດຕິຍົດໃນບັດນີ້
33 ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຍັງຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຫນ້ອຍນຶ່ງ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະເຫມືອນ
ກັບເຮົາໄດ້ບອກພວກຢິວແລ້ວວ່າ “ບ່ອນເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກເຈົ້າໄປບໍ່ໄດ້” ບັດນີ້ເຮົາກໍບອກພວກເຈົ້າ
ເຫມືອນກັນ
34 ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃຫມ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັນແລະກັນ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວ
ຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກກັນແລະກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ
35 ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍມີຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄົນທັງປວງກໍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນສາ
ວົກຂອງເຮົາ”

ຊົງທໍານວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

36 ຝ່າຍຊີໂມນເປໂຕໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະໄປໃສ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບ່ອນທີ່ເຮົາ
ຈະໄປນັ້ນ ທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະຕາມໄປ”
37 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕາມທ່ານໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສລະຊີ
ວິດເພື່ອທ່ານ”
38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານຈະສລະຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອເຮົາຫລື ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າກ່ອນໄກ່
ຈະຂັນທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມຄັ້ງ”

14. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປສູ່ພຣະບິດາ

1 "ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍໄປ ຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະໄວ້ວາງໃຈໃນເຮົາເຫມືອນກັນ
2 ໃນຜາສາດພຣະບິດາຂອງເຮົາມີທີ່ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ ຖ້າບໍ່ມີເຮົາຄົງໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ເພາະເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອນໄວ້ສໍາລັບທ່ານທັງຫລາຍ
3 ເມື່ອເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອນໄວ້ສໍາລັບພວກທ່ານແລ້ວ ເຮົາຈະກັບມາອີກຮັບທ່ານໄປຢູ່ກັບເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ທີ່ໃດພວກທ່ານຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຫມືອນກັນ
4 ແລະທ່ານຮູ້ຈັກທາງທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ"
5 ໂທມາທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຈະໄປໃສ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ຈັກທາງນັ້ນດ້ວຍຢ່າງໃດ"
6 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກຈະມາທາງເຮົາ
7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ ທ່ານກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເຫມືອນກັນ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ"
8 ຟີລິບທູນພຣະອົງວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະພໍໃຈແລ້ວ"
9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຟີລິບເອີຍ, ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກທ່ານເຫິງມາເຖິງພຽງນີ້ ແລະພວກທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາອີກຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນເຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ເປັນສັນໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ "ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຫັນ"
10 ທ່ານບໍ່ເຊື່ອຫລືວ່າເຮົານີ້ຢູ່ໃນພຣະບິດາແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໂດຍລໍາພັງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາໄດ້ຊົງກະທໍາພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງ
11 ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຈົ່ງເຊື່ອເພາະກິຈການເຫລົ່ານັ້ນ
12 "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະເຮັດກິຈການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນເຫມືອນກັນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາໄປເຖິງພຣະບິດາ
13 ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະຊົງຮັບກຽດຕິຍົດດ້ວຍພຣະບຸດ
14 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຂໍສິ່ງໃດກັບເຮົາໃນນາມຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ

ຊົງສັນຍາຈະປະທານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

15 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮັກເຮົາ ທ່ານກໍຈະຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ

16 ຝ່າຍເຮົາຈະທູນຂໍພຣະບິດາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຜູ້ຊ່ອຍອີກຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບ
ພວກທ່ານຕລອດໄປເປັນນິດ
17 ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງໂລກບໍ່ອາດຈະຮັບໄດ້ເພາະໂລກບໍ່ເຫັນແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະຈະປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ
18 “ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນກໍາພ້າ ເຮົາຈະມາຫາພວກທ່ານອີກໜ້ອຍນຶ່ງໂລກຈະບໍ່ເຫັນ
ເຮົາ ແຕ່ພວກທ່ານຈະເຫັນເຮົາ
19 ເພາະເຮົາເປັນຢູ່ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເປັນຢູ່ເໝືອນກັນ
20 ໃນວັນນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່ານຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນພວກທ່ານ
21 ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາແລະຖືຂໍ້ບັນຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລ້ວຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາຈະຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລະຝ່າຍເຮົາຈະຮັກຜູ້ນັ້ນ ພ້ອມທັງຈະສະແດງຕົວເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ”
22 ຢູດາ (ບໍ່ແມ່ນອິສະກາຣີອົດ) ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສະແດງຕົວໃຫ້
ປາກົດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ປາກົດແກ່ໂລກ”
23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະ
ຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຮົາທັງສອງຈະມາຫາຜູ້ນັ້ນແລະຈະຕັ້ງຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ
24 ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາກໍບໍ່ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄໍາທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ພຣະທັມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ
ແຕ່ແມ່ນຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
25 “ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
26 ແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ທີ່ພຣະບິດາຈະຊົງໃຊ້ມາໃນນາມຂອງເຮົາ ອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງ
ສອນທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆສິ່ງ ແລະຈະເຕືອນພວກທ່ານໃຫ້ລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານ
ແລ້ວນັ້ນ
27 ເຮົາມອບຄວາມສງົບສຸກໄວ້ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ຝ່າຍເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານບໍ່ເໝືອນໂລກໃຫ້ນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ໃຈ
ຂອງພວກທ່ານວຸ້ນວາຍໄປແລະຢ່າຊູ່ຢ້ານ
28 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່ານແລ້ວວ່າ “ເຮົາຈະຈາກໄປແລະຈະກັບມາຫາພວກທ່ານ” ຖ້າ
ພວກທ່ານຮັກເຮົາ ພວກທ່ານກໍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ ເພາະພຣະບິດາຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າ
ເຮົາ
29 ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນເຫດການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຊື່ອ
30 ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະບໍ່ສົນທະນາຫລາຍຄໍາກັບພວກທ່ານ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກຈະມາ ແລະຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິດ
ອັນໃດກ່ຽວກັບເຮົາ

31 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງບັນຊາ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຮັກພຣະບິດາ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ເຮົາທັງ
ຫລາຍພາກັນຈາກທີ່ນັ້ນໄປເທາະ”

15. ພຣະເຢຊູຄືເຄືອອະງຸ່ນອັນແທ້ຈິງ

1 “ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນອັນແທ້ຈິງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນຜູ້ບົວລະບັດ
2 ກິ່ງທຸກກິ່ງໃນເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງລິເສັຽ ແລະກິ່ງທຸກກິ່ງທີ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງຕອນເພື່ອໃຫ້ເກີດ
ຜົນຫລາຍຂຶ້ນ
3 ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍກໍຕອນແລ້ວດ້ວຍພຣະທັມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກທ່ານ
4 ຈົ່ງເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ ກິ່ງຈະເກີດຜົນເອງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະຕິດຢູ່ກັບ
ເຄືອສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນເຮົາສັນນັ້ນ
5 ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນກິ່ງ ຜູ້ທີ່ເຂົາສນິດຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ ແມ່ນຜູ້
ນັ້ນແຫລະ, ຈະເກີດຜົນຫລາຍເພາະຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້
6 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕ້ອງຖືກຕັດຖິ້ມເສັຽເຫມືອນກິ່ງ ແລ້ວກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປແລະຖືກເກັບເອົາ
ໄປເຜົາໄຟເສັຽ
7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນເຮົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຝັງຢູ່ໃນທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ພວກທ່ານ
ຈະປາຖນາສິ່ງໃດຈົ່ງຂໍ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນຈະເກີດມີແກ່ພວກທ່ານ
8 ໃນການນີ້ແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິຍົດ ຄືເມື່ອພວກທ່ານເກີດຜົນຫລາຍ ພວກທ່ານຈຶ່ງ
ເກີດເປັນສາວົກຂອງເຮົາ
9 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຮັກເຮົາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນ ຈົ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງ
ເຮົາ
10 ຖ້າພວກທ່ານຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ ທ່ານກໍຈະຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ເຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຖືຮັກສາ
ບັນຍັດພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
11 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່ານ ແລະຄວາມຍິນ
ດີຂອງທ່ານຈະຄົບບໍຣິບູນ
12 “ນີ້ແຫລະ, ເປັນຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮັກກັນແລະກັນ ຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານ
13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືການທີ່ຜູ້ນຶ່ງຈະໄດ້ສລະຊີວິດຕາງມິດສະຫາຍຂອງຕົນ
14 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຂໍ້ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ພວກທ່ານກໍເປັນມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ
15 ຕໍ່ໄປເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່ານທັງຫລາຍວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ເພາະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຮູ້ວ່ານາຍຂອງຕົນກຳລັງເຮັດອັນໃດ ແຕ່ເຮົາ
ເອີ້ນພວກທ່ານວ່າມິດສະຫາຍ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້
ແກ່ພວກທ່ານຊາບແລ້ວ

16 ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງ
ຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ໄປເກີດຜົນ ແລະເພື່ອຜົນຂອງພວກທ່ານຈະຕັ້ງຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍ
ຈະທູນຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງກໍຈະຊົງປະທານສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່ານ
17 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາກໍບັນຍັດໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮັກກັນແລະກັນ

ຄວາມກຽດຊັງຂອງໂລກ

18 "ຖ້າໂລກຫາກກຽດຊັງທ່ານທັງຫລາຍ ກໍຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອນແລ້ວ
19 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງຝ່າຍໂລກ ໂລກກໍຈະຮັກແພງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງມັນ ແຕ່ເພາະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່
ເປັນຂອງຝ່າຍໂລກ ແລະຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານອອກຈາກໂລກ ສັນນັ້ນໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງພວກ
ທ່ານ
20 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ທ່ອນໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ ຖ້າເຂົາຂົ່ມ
ເຫັງເຮົາ ເຂົາກໍຂົ່ມເຫັງທ່ານທັງຫລາຍເຫມືອນກັນ ຖ້າເຂົາຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມຂອງເຮົາ ເຂົາກໍຈະຖືຮັກສາຂໍ້
ຄວາມຂອງພວກທ່ານເຫມືອນກັນ
21 ແຕ່ສິ່ງທັງປວງນີ້ເຂົາກໍຈະເຮັດຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້
ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
22 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາກ່າວແກ່ເຂົາ ເຂົາກໍບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໃນເລື່ອງຜິດບາບຂອງຕົນ
23 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາກໍກຽດຊັງພຣະບິດາຂອງເຮົາເຫມືອນກັນ
24 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິຈການຖ້າມກາງເຂົາ ອັນບໍ່ມີຜູ້ອື່ນໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍຄົງບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາໄດ້
ເຫັນແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງເຮົາແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາເຫມືອນກັນ
25 ທັງນີ້ກໍເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຈິງ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງເຂົາທີ່ວ່າ "ເຂົາໄດ້ກຽດຊັງເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດ"
26 ແຕ່ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ຊ່ອຍຜູ້ທີ່ເຮົານີ້ຈະໃຊ້ມາຈາກພຣະບິດາຫາທ່ານທັງຫລາຍ ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ
ຊຶ່ງອອກຈາກພຣະບິດາ ໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ
27 ສ່ວນທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານເຫມືອນກັນ ເພາະວ່າພວກທ່ານຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາແລ້ວ

16.

1 "ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານເກີດຄວາມສະດຸດໃຈ
2 ເຂົາຈະໄລ່ທ່ານທັງຫລາຍອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາຈະມີເວລານຶ່ງເມື່ອບຸກຄົນທີ່ຂ້າພວກທ່ານເສັຽ ຈະ
ຄຶດວ່າຕົນເຮັດການນັ້ນເພື່ອບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
3 ເຂົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ
4 ແຕ່ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ ກໍເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເວລາຂອງເຂົາມາເຖິງແລ້ວ ພວກທ່ານ
ຈະໄດ້ລະນຶກວ່າຝ່າຍເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານໄວ້ແລ້ວ

ງານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

"ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ ເພາະວ່າເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
5 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈວນຈະໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຖາມເຮົາວ່າ, "ທ່ານຈະໄປ
ໃສ"
6 ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກທ່ານ ໃຈຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ
7 ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຮົາກໍບອກຄວາມຈິງຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ການທີ່ເຮົາຈາກໄປນັ້ນເປັນປໂຍດແກ່ພວກທ່ານ
ເພາະຖ້າເຮົາບໍ່ໄປ ອົງພຣະຜູ້ຊ່ອຍນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກທ່ານ ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປແລ້ວ ເຮົາກໍຈະໃຊ້
ພຣະອົງນັ້ນມາຫາພວກທ່ານ
8 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງບັນດົນໃຫ້ໂລກຮູ້ແຈ້ງໃນເຣື່ອງຄວາມຜິດບາບ
ຄວາມຊອບທັມ ແລະການພິພາກສາ
9 ໃນເຣື່ອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຄືເພາະເຂົາບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ
10 ໃນເຣື່ອງຄວາມຊອບທັມນັ້ນ ຄືເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກ
11 ສ່ວນເຣື່ອງການພິພາກສານັ້ນ ຄືເພາະຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ
12 "ເຮົາຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະບອກແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ແຕ່ດຽວນີ້ພວກທ່ານບໍ່ອາດຈະທົນໄດ້
13 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນ ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະນຳທ່ານທັງຫລາຍໄປສູ່
ຄວາມຈິງທັງຫມົດ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວແຕ່ລຳພັງຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນສິ່ງໃດກໍຈະ
ຊົງກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະຈະຊົງປະກາດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ
14 ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບກຽດ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຮົາມາປະກາດແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍ
15 ທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະບິດາຊົງມີຢູ່ນັ້ນກໍເປັນຂອງເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະວິນຍານຊົງເອົາສິ່ງຊຶ່ງ
ເປັນຂອງເຮົານັ້ນມາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ

ຄວາມທຸກໂສກຈະກາຍເປັນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ

16 "ຍັງຫນ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາຕໍ່ໄປ ແລະຍັງອີກຫນ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ"
17 ສາວົກຂອງພຣະອົງລາງຄົນຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, "ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາວ່າ "ຍັງຫນ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍ
ຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ແລະຍັງອີກຫນ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ" ແລະ "ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ" ນີ້
ຫມາຍຄວາມຢ່າງໃດ"
18 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ຍັງຫນ້ອຍນຶ່ງ" ນັ້ນຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າທ່ານກຳລັງເວົ້າ
ຫຍັງ"

19 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າເຂົາຢາກທູນຖາມພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖາມກັນ
ໃນເຣື່ອງທີ່ເຮົາກ່າວນັ້ນຫລືວ່າ “ຍັງຫນ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ” ແລະ “ຍັງອີກຫນ້ອຍນຶ່ງພວກ
ທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ”
20 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ຮ່ຳໄຮ ແຕ່ໂລກນີ້ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ
ສ່ວນພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ຄວາມທຸກໂສກຂອງພວກທ່ານນັ້ນຈະກັບກາຍເປັນຄວາມຍິນດີ
21 ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເກີດລູກ ນາງກໍມີຄວາມທຸກເພາະເຖິງກຳນົດແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເກີດລູກແລ້ວນາງກໍບໍ່ຄຶດເຖິງ
ຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກ ເພາະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງເກີດມາໃນໂລກ
22 ດັ່ງນັ້ນໃນບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັນພວກທ່ານອີກແລະໃຈຂອງພວກທ່ານຈະ
ຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິນດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່ານໄດ້
23 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດ ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານຈະ
ຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ
24 ມາເຖິງບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂໍສິ່ງໃນນາມຂອງເຮົາ ຈົ່ງຂໍແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອຄວາມຍິນດີ
ຂອງພວກທ່ານຈະເຕັມບໍຣິບູນ

ເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ

25 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄຳປຽບທຽບ ເມື່ອເຖິງເວລານຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເປັນຄຳປຽບ
ທຽບຕໍ່ພວກທ່ານອີກ ແຕ່ຈະບອກໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ເຣື່ອງພຣະບິດາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ
26 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະທູນຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານວ່າ ເຮົາຈະອ້ອນວອນ
ພຣະບິດາເພື່ອພວກທ່ານ
27 ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງຮັກແພງທ່ານທັງຫລາຍ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັກແພງເຮົາ ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າ
ເຮົາອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ
28 ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ມາໃນໂລກ ແລ້ວເຮົາຈະຈາກໂລກໄປຫາພຣະບິດາອີກ”
29 ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ບັດນີ້ທ່ານກ່າວໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເປັນຄຳປຽບ
ທຽບ
30 ບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານຮູ້ຈັກສັພທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມທ່ານອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້
ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ”
31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ດຽວນີ້ທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອແລ້ວຫລື
32 ເບິ່ງແມ່, ເວລາຈະມາແລະເວລານັ້ນກໍເຖິງແລ້ວ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຕ້ອງແຕກຊະກັນໄປບ້ານໃຜເຮືອນ
ມັນ ແລະຈະປະເຮົາໄວ້ຜູ້ດຽວ ແຕ່ຫາກວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຜູ້ດຽວເພາະພຣະບິດາຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ
33 ເຮົາໄດ້ບອກເຣື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມສງົບສຸກໃນເຮົາ ໃນໂລກນີ້ພວກທ່ານ
ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ ແຕ່ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທາະ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ”

17. ພຣະເຢຊູຊົງອ້ອນວອນເພື່ອພວກສາວົກ

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເງີຍພຣະພັກຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ພຣະບິ
ດາເອີຍ, ເຖິງເວລາແລ້ວ ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ ເພື່ອພຣະບຸດຈະໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງ
2 ເຫມືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະບຸດມີສິດອຳນາດເຫນືອມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ປະທານຊີວິດ
ອັນຕລອດໄປເປັນນິດແກ່ທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດນັ້ນ
3 ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ຄືທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ອົງດຽວ ແລະ
ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ
4 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງໃນໂລກ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດກິຈການທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະ
ອົງເຮັດນັ້ນສຳເຣັດແລ້ວ
5 ບັດນີ້ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເອງ ຄືກຽດຕິຍົດທີ່ຂ້າ
ພຣະອົງມີກັບພຣະອົງກ່ອນໂລກບໍ່ທັນມີນັ້ນ
6 "ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະ
ອົງຈາກມະນຸສໂລກ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະ
ອົງ ແລະເຂົາໄດ້ຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງພຣະອົງແລ້ວ
7 ບັດນີ້ເຂົາຊາບແລ້ວວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນມາຈາກພຣະອົງ
8 ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເຂົາແລ້ວ ແລະ
ເຂົາໄດ້ຮັບໄວ້ ແລະເຂົາຮູ້ແນ່ວ່າຂ້າພຣະອົງມາຈາກພຣະອົງ ທັງເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ
9 ຂ້າພຣະອົງອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໂລກ ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ
10 ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະອົງກໍເປັນຂອງຂ້າພຣະ
ອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ
11 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ອີກ ແຕ່ເຂົາຍັງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ
ໂອ ພຣະບິດາຜູ້ບໍຣິສຸດ ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນເຫມືອນດັ່ງເຮົາທັງສອງ
12 ເມື່ອຂ້າພຣະອົງຍັງຢູ່ກັບເຂົາ ຂ້າພຣະອົງກໍໄດ້ພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປົກປັກຮັກສາເຂົາໄວ້ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເສັຽໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້
ຖືກຊົງຫມາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈິບຫາຍ ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດໄປຕາມຂໍ້ພຣະທັມ

13 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງກ່າວເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນໂລກ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບ
ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງບໍຣິບູນ
14 ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະທັມຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ແລະໂລກນີ້ໄດ້ກຽດຊັງເຂົາເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່
ຝ່າຍໂລກ ຫມືອນຂ້າພຣະອົງບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກນັ້ນ
15 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຂໍພຣະອົງເອົາເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້ ແຕ່ໄດ້ຂໍຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຮ້າຍ
16 ເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກເຫມືອນດັ່ງຂ້າພຣະອົງນີ້ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ
17 ຂໍຊົງໂຜດຊຳຣະເຂົາໃຫ້ບໍຣິສຸດດ້ວຍຄວາມຈິງ ພຣະທັມຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ
18 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາໃນໂລກສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍໃຊ້ເຂົາໄປໃນໂລກສັນນັ້ນ
19 ຂ້າພຣະອົງຊຳຣະຕົວຖວາຍເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮັບການຊົງຊຳຣະແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍຄວາມຈິງ
ເຫມືອນກັນ
20 “ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ວາງໃຈໃນຂ້າພຣະອົງ ເພາະ
ຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ
21 ເພື່ອເຂົາທັງຫມົດຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຄືພຣະບິດາຊົງສະຖິດໃນຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າ
ພຣະອົງໃນພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຢູ່ໃນເຮົາທັງສອງເຫມືອນກັນ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງ
ແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ
22 ແລະກຽດຕິຍົດທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງກໍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນ
ອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ເຫມືອນດັ່ງເຮົາທັງສອງເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນນັ້ນ
23 ຂ້າພຣະອົງຢູ່ໃນເຂົາແລະພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ
ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກເຂົາເຫມືອນດັ່ງທີ່
ພຣະອົງຊົງຮັກຂ້າພຣະອົງ
24 “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງກໍປາຖນາຢາກໃຫ້ເຂົາຢູ່
ກັບຂ້າພຣະອົງ ໃນບ່ອນຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງຢູ່ນັ້ນເຫມືອນກັນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງຂ້າພຣະອົງ
ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງຮັກຂ້າພຣະອົງກ່ອນຊົງສ້າງໂລກ
25 ໂອ ພຣະບິດາຜູ້ຍຸດຕິທັມ ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງແຕ່ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະຄົນເຫລົ່ານີ້
ໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ
26 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ອີກ ເພື່ອຄວາມຮັກທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງຮັກຂ້າພຣະອົງຈະຢູ່ໃນເຂົາ ແລະຝ່າຍຂ້າພຣະອົງກໍຢູ່ໃນເຂົາ”

18. ການມອບແລະການຈັບກຸມພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:47-56; ມຣກ 14:43-52; ລກ 22:47-53)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຂ້າມຫ້ວຍກິດໂຣນບ່ອນມີສວນ ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນສວນນັ້ນກັບພວກສາວົກ
2 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນເຫມືອນກັນ ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະຊຸມກັນກັບ
ພວກສາວົກຫລາຍເທື່ອແລ້ວ
3 ດັ່ງນັ້ນຢູດາໄດ້ພາພວກທະຫານກັບເຈົ້າຫນ້າທີ່ ມາຈາກພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຖື
ໂຄມ ຖືກະບອງ ແລະເຄື່ອງອາວຸດເຂົາໄປໃນທີ່ນັ້ນ
4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງ
ຫລາຍຊອກຫາໃຜ"
5 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, "ນາຫາເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້
ນັ້ນ" ຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຢືນຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
6 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ" ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ້ມລົງເທິງດິນ
7 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາອີກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ" ເຂົາທູນຕອບວ່າ, "ນາຫາເຢຊູໄທນາຊາ
ເຣັດ"
8 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວວ່າແມ່ນ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານ
ຊອກຫາເຮົາ ຈົ່ງປະໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປເສັຽ"
9 ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະ
ອົງ ບໍ່ໄດ້ສູນເສັຽໄປແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ"
10 ຊີໂມນເປໂຕມີດາບຈຶ່ງຖອດອອກຟັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ ຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດຂ້າໃຊ້ຜູ້
ນັ້ນຊື່ວ່າມາລະໂຂ
11 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, "ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກໄວ້ເສັຽ ຈອກທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຮົາຈະ
ບໍ່ດື່ມຫລື"

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກນຳໄປຫາມະຫາປະໂຣຫິດ

12 ກອງທະຫານກັບນາຍພັນພ້ອມດ້ວຍເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂອງພວກຢິວ ໄດ້ຫຸ້ມຈັບພຣະເຢຊູມັດໄວ້
13 ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາພຣະອົງໄປຫາອັນນາກ່ອນ ເພາະອັນນາເປັນພໍ່ເມັຽຂອງກາຍະຟາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະໂຣ
ຫິດປະຈະການໃນປີນັ້ນ
14 ກາຍະຟາຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ແນະນຳພວກຢິວວ່າ ຄວນໃຫ້ຄົນນຶ່ງຕາຍແທນພົລເມືອງທັງຫມົດ

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:69-75; ມຣກ 14:66-72; ລກ 22:54-62)

15 ຊີໂມນເປໂຕກັບສາວົກອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປ ສາວົກຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກກັບມະຫາປະໂຣຫິດ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າ
ໄປກັບພຣະເຢຊູເຖິງເດີ່ນບ້ານຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ

16 ຝ່າຍເປໂຕຢືນຢູ່ຮິມປະຕູຂ້າງນອກ ສາວົກຄົນນັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກກັນກັບມະຫາປະໂຣຫິດໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບຜູ້ຍິງທີ່
ເຝົ້າປະຕູ ແລ້ວກໍພາເປໂຕເຂົ້າໄປ
17 ມີຍິງໃຊ້ເຝົ້າປະຕູໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າ, "ໂຕກໍເປັນສາວົກຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນເຫມືອນກັນຕີ້" ເປໂຕຕອບວ່າ, "ບໍ່
ແມ່ນດອກ"
18 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ກັບພວກຍາມກໍຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເອົາຖ່ານມາດັງໄຟເພາະອາກາດຫນາວ ຈຶ່ງພາກັນຢືນຜີງໄຟຢູ່
ແລະເປໂຕກໍຢືນຜີງໄຟນໍາເຂົາເຫມືອນກັນ

ມະຫາປະໂຣຫິດສອບຖາມພຣະເຢຊູ

19 ຝ່າຍມະຫາປະໂຣຫິດຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູເຖິງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະເຖິງຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະ
ອົງ
20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ, "ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວໃຫ້ໂລກຟັງໂດຍເປີດເຜີຍ ເຮົາໄດ້ສັ່ງສອນສເມີໃນໂຮງທັມມະ
ເທສນາແລະໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ທີ່ພວກຢິວທັງຫມົດຊຸມນຸມກັນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງໃດໃນທີ່ລັບລີ້
21 ທ່ານຖາມເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງຖາມຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຟັງເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້ເວົ້າອັນໃດກັບເຂົາ ຄົນເຫລົ່ານີ້
ແຫລະ, ໄດ້ຮູ້ຈັກອັນທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້ານັ້ນ"
22 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຄົນນຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຕົບພຣະພັກພຣະເຢຊູແລ້ວກ່າວວ່າ,
"ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂຣຫິດຢ່າງນັ້ນຫລື"
23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາເວົ້າຜິດ ຈົ່ງເປັນພຍານໃນການຜິດນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຮົາເວົ້າຖືກ ທ່ານຕົບເຮົາ
ເຮັດຫຍັງ"
24 ອັນນາຈຶ່ງໃຫ້ພາພຣະເຢຊູທີ່ຊົງຖືກມັດຢູ່ນັ້ນໄປຫາກາຍະຟາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂຣຫິດປະຈໍາການ

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູອີກ

25 ຂນະນັ້ນຊີໂມນເປໂຕກໍາລັງຢືນຜີງໄຟຢູ່ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖາມເປໂຕວ່າ, "ໂຕກໍເປັນສາວົກຂອງຄົນນັ້ນ
ເຫມືອນກັນ ບໍ່ແມ່ນຫລື" ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນດອກ"
26 ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງກັບຄົນທີ່ເປໂຕຟັນຫູຂາດນັ້ນ ກໍໄດ້ຖາມວ່າ, "ຂ້ອຍ
ໄດ້ເຫັນເຈົ້າກັບຄົນນັ້ນໃນສວນ ບໍ່ແມ່ນຫລື"
27 ເປໂຕຈຶ່ງຕອບປະຕິເສດອີກ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັນພຣະເຢຊູຖືກນໍາໄປຫາປີລາດ

ພຣະເຢຊູຖືກນໍາໄປຫາປີລາດ

(ມທ 27:1-2,11-14; ມຣກ 15:1-5; ລກ 23:1-5)

28 ເຂົາກໍໄດ້ພາພຣະເຢຊູອອກຈາກເຮືອນຂອງກາຍະຟາໄປຍັງສານປະໄຣໂຕຣຽມເປັນເວລາແຕ່ເຊົ້າ ສ່ວນ
ພວກຢິວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສານນັ້ນ ເພາະຢ້ານວ່າຈະບໍ່ສະອາດ ເພື່ອຈະກິນປັສຄາໄດ້
29 ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈຶ່ງອອກມາຫາເຂົາແລະຖາມວ່າ, "ພວກທ່ານມີເຣື່ອງອັນໃດມາຟ້ອງຄົນນີ້"
30 ເຂົາຕອບວ່າ, "ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ"

31 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈົ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປຊຳຣະຕັດສິນຕາມກົດຫມາຍຂອງພວກທ່ານເສັຽ”
ພວກຢິວຈຶ່ງຮຽນວ່າ, “ຕາມກົດຫມາຍພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີສິດຈະປະຫານຊີວິດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ”
32 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຊົງກ່າວໄວ້ເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນພຣະ
ຊົນດ້ວຍວິທີໃດ
33 ປີລາດຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໄຣໂຕຮຽມອີກແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງ
ຊາດຢິວຫລື”
34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານຖາມຢ່າງນັ້ນແຕ່ລຳພັງຂອງທ່ານເອງຫລື ຫລືວ່າຄົນອື່ນບອກທ່ານເຖິງເຣື່ອງ
ເຮົາ”
35 ປີລາດທູນຕອບວ່າ, “ສ່ວນຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຊາດຢິວຕີ້ ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້
ມອບເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດອັນໃດ”
36 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຣາຊອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນແຕ່ໂລກນີ້ ຖ້າຣາຊອຳນາດຂອງເຮົາເປັນແຕ່ໂລກນີ້
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄົງຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກຢິວ ແຕ່ບັດນີ້ຣາຊອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນແຕ່
ໂລກນີ້”
37 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເປັນກະສັດຕີ້” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້າແລ້ວວ່າເຮົາ
ເປັນກະສັດ ຝ່າຍເຮົາເກີດມາແລະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ກໍເພາະເຫດນີ້ແຫລະ ຄືເພື່ອຈະເປັນພຍານເຖິງຄວາມ
ຈິງ ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຍອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ”
38 ປີລາດທູນຖາມວ່າ, “ຄວາມຈິງນັ້ນຄືອັນໃດ”

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ສິ້ນພຣະຊົນ

(ມທ 27:15-31; ມຣກ 15:6-20; ລກ 23:13-25)

ເມື່ອປີລາດຖາມດັ່ງນີ້ແລ້ວທ່ານກໍອອກໄປຫາພວກຢິວອີກ ແລະບອກເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດໃນຜູ້ນີ້
ຈັກປະການ
39 ແຕ່ພວກທ່ານມີທັມນຽມໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຄົນນຶ່ງໃຫ້ພວກທ່ານໃນເທສການປັສຄາ ພວກທ່ານຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍ
ກະສັດຂອງຊາດຢິວໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຫລື”
40 ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, “ຢ່າປ່ອຍຄົນນີ້ແຕ່ຈົ່ງປ່ອຍບາຣາບາ” ສ່ວນບາຣາບານັ້ນເປັນໂຈນ

19.

1 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປໃຫ້ເຂົາຂ້ຽນ
2 ແລະພວກທະຫານໄດ້ເອົາເຄືອຫນາມມາຖັກເປັນໂຄ້ງແທນພວງມາລັຍສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ພ້ອມ
ທັງເອົາເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນມານຸ່ງໃຫ້ພຣະອົງ

3 ແລະເຂົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາຫາພຣະອົງທູນວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວເອີຍ, ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນເທີນ" ແລະ
ເຂົາກໍຕົບພຣະພັກພຣະອົງ
4 ປີລາດໄດ້ອອກໄປອີກແລະກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງແມ໋, ເຮົາພາຄົນນີ້ອອກມາຫາທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້
ພວກທ່ານຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ"
5 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດອອກມາຊົງພວງມາລັຍທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄືອຫນາມນັ້ນ ແລະຊົງເສື້ອຄຸມສີມ່ວງອ່ອນ ປີ
ລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງຄົນນີ້ແມ໋"
6 ເມື່ອພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກເຈົ້າຫນ້າທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງ
ແຂນ ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ" ປີລາດຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາໄປຄຶງໄວ້ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນ
ຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້"
7 ພວກຢິວໄດ້ຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາມີກົດຫມາຍ ແລະຕາມກົດຫມາຍນັ້ນຄົນນີ້ຄວນຕາຍ ເພາະມັນຕັ້ງຕົວ
ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ"
8 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານກໍຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ
9 ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໄຣໂຕຣຽນອີກ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ" ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້
ຕອບປະການໃດ
10 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບເຮົາຫລື ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາມີສິດອຳນາດຈະປ່ອຍເຈົ້າ ແລະມີສິດ
ອຳນາດຄຶງເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ"
11 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ, "ທ່ານຈະບໍ່ມີສິດອຳນາດເຫນືອເຮົາຈັກປະການ ເວັ້ນແຕ່ອຳນາດນັ້ນຈະຊົງປະ
ທານແຕ່ທັງເທິງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ມອບເຮົາໄວ້ກັບທ່ານກໍມີຄວາມຜິດບາບຫລາຍກວ່າທ່ານ"
12 ເນື່ອງຈາກຂໍ້ນີ້ປີລາດຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງເສັຽ ແຕ່ພວກຢິວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, "ຖ້າ
ທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ທ່ານກໍບໍ່ເປັນມິດຂອງກາຍຊາ ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນກະສັດກໍປະກາດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ"
13 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາ ແລ້ວນັ່ງບັນລັງພິພາກສາໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າເດີ່ນປູ
ຫີນ ພາສາເຮັບເຣີເອີ້ນວ່າ ຄັບບາທາ
14 ວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງປັສຄາ ເວລາປະມານທ່ຽງວັນ ທ່ານໄດ້ກ່າວກັບພວກຢິວວ່າ, "ນີ້ຄື
ກະສັດຂອງພວກທ່ານ"
15 ຝ່າຍເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, "ເອົາມັນໄປເສັຽ ເອົາມັນໄປເສັຽ ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນເສັຽ" ປີລາດຈຶ່ງ
ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາຄຶງກະສັດຂອງພວກທ່ານທີ່ໄມ້ກາງແຂນຫລື" ພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່
ຕອບວ່າ, "ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດ"
16 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ການຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

(ມທ 27:32-56; ມຣກ 15:21-41; ລກ 23:26-49)

ເຂົາຈຶ່ງຄຸມເອົາພຣະເຢຊູອອກໄປ

17 ແລະພຣະອົງຊົງແບກເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ສະເດັດໄປເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ (ພາສາ
ເຮັບເຣີເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂຄທາ)
18 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນກັບອີກສອງຄົນ ຄົນລະຂ້າງແລະພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກາງ
19 ປີລາດໃຫ້ຂຽນປ້າຍຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນອ່ານວ່າ, “ເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ ກະສັດຂອງຊາດຢິວ”
20 ຄົນຢິວຫລາຍຄົນໄດ້ອ່ານປ້າຍນັ້ນ ເພາະບ່ອນທີ່ເຂົາຄຶງພຣະເຢຊູນັ້ນຢູ່ໃກ້ກຸງ ແລະປ້າຍນັ້ນເຂົາໄດ້ຂຽນ
ເປັນພາສາເຮັບເຣີ ພາສາໂຣມ ແລະພາສາກຣີກ
21 ແລ້ວພວກມະຫາປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ຂອງຊາດຢິວຈຶ່ງຮຽນປີລາດວ່າ, “ຂໍຢ່າຂຽນວ່າ ກະສັດຂອງຊາດຢິວ”
ແຕ່ຂຽນວ່າ “ຄົນນີ້ບອກວ່າ ເຮົາເປັນກະສັດຂອງຊາດຢິວ”
22 ປີລາດຕອບວ່າ, “ສິ່ງທີ່ເຮົາຂຽນແລ້ວກໍແລ້ວໄປ”
23 ເມື່ອພວກທະຫານໄດ້ຄຶງພຣະເຢຊູໄວ້ແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາແບ່ງເປັນສີ່ພູດ ແລ້ວກໍ
ປັນກັນຜູ້ລະພູດ ແລະຍັງເອົາສລອງຊັ້ນໃນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງບໍ່ມີດູກ ແຕ່ແລ້ວດ້ວຍຜ້າທີ່ຕໍ່າທັງຜືນ
24 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ພວກເຮົາຢ່າຈີກປັນກັນເທາະ ແຕ່ໃຫ້ຈົກສລາກເອົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເປັນຂອງຜູ້ໃດ”
ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄັມພີທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, “ເສື້ອຜ້າຂອງຂ້າພຣະອົງເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນກັນ ສ່ວນເສື້ອ
ຂອງພຣະອົງນັ້ນເຂົາກໍຈົກສລາກກັນ”
25 ພວກທະຫານໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຝ່າຍມານດາແລະນ້າສາວຂອງພຣະອົງ ກັບນາງມາຣີອາເມັຽຂອງກະໂລປາ
ແລະນາງມາຣີອາໄທມັກດາລາ ກໍຢືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ
26 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນມານດາຂອງພຣະອົງແລະສາວົກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກຢືນຢູ່ໃກ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບ
ມານດາວ່າ, “ນາງເອີຍ, ນີ້ແຫລະ, ລູກຊາຍຂອງນາງ”
27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບສາວົກຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ມານດາຂອງທ່ານ” ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາສາວົກຄົນນັ້ນກໍຮັບ
ເອົານາງມາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງສິ້ນພຣະຊົນ

28 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າທຸກສິ່ງສໍາເຣັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄັມພີພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວ
ວ່າ, “ເຮົາຢາກນໍ້າ”
29 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງເຕັມເຫລົ້າແວງສົ້ມ ພວກທະຫານຈຶ່ງເອົາຟອງນໍ້າຈຸ່ມເອົາເຫລົ້າແວງສົ້ມ ສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ຫູສົບ
ຍື່ນໃສ່ພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
30 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບເຫລົ້າແວງສົ້ມແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ສໍາເຣັດແລ້ວ” ແລະເມື່ອຊົງກົ້ມພຣະສຽນ
ລົງ ພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິນຍານໄວ້

ເຂົາແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະເຢຊູ

31 ສັນນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງຂໍນຳປີລາດໃຫ້ຫັກກະດູກຂາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາສົບໄປເສັຽ ທັງນີ້ກໍ
ເພາະເປັນວັນຈັດແຈງແລະເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ສົບນັ້ນຄ້າງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນສະບາໂຕ (ເພາະວັນສະບາ
ໂຕນັ້ນເປັນວັນໃຫຍ່)

32 ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫານຈຶ່ງທຸບຂາຜູ້ທີ່ນຶ່ງແລະຜູ້ທີ່ສອງຊຶ່ງຖືກຄຶງໄວ້ພ້ອມ

33 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຸບພຣະອຸຣຸຂອງພຣະ
ອົງ

34 ສ່ວນທະຫານຄົນນຶ່ງໄດ້ເອົາຫອກແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງ ແລະໂລຫິດກັບນ້ຳກໍໄຫລອອກທັນທີ

35 ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນກໍເປັນພຍານ ຄຳພຍານຂອງຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຈິງ (ແລະພຣະອົງນັ້ນຊົງຊາບວ່າຜູ້ນັ້ນເວົ້າຄວາມຈິງ)
ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອເຫມືອນກັນ

36 ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຂໍ້ພຣະຄັມພີທີ່ວ່າ, "ກະດູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫັກເສັຽຈັກ
ເຫລັ້ມ"

37 ແລະມີຂໍ້ພຣະຄັມພີອີກຂໍ້ນຶ່ງທີ່ວ່າ, "ເຂົາຈະມອງເບິ່ງທ່ານຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ແທງ"

ການວາງພຣະສົບໃສ່ອຸບໂມງ

(ມທ 27:57-61; ມຣກ 15:42-47; ລກ 23:50-56)

38 ຫລັງຈາກນີ້ໂຢເຊບໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງເປັນລູກສິດລັບໆຂອງພຣະເຢຊູເພາະທ່ານຢ້ານພວກຢິວ ກໍ
ໄດ້ຂໍພຣະສົບພຣະເຢຊູຈາກປີລາດ ແລະປີລາດກໍຍອມໃຫ້ ໂຢເຊບຈຶ່ງມາອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄປ

39 ຝ່າຍນີໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເວລາກາງຄືນແຕ່ຫົວທີນັ້ນ ກໍມາເຫມືອນກັນ ທ່ານໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມ
ປະສົມນຳມາ ຄືຢາງໄມ້ກັບອາໂລເອຫນັກປະມານຮ້ອຍລິຕຣາ

40 ເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູລົງມາ ເຂົາເອົາຜ້າປ່ານກັບເຄື່ອງຫອມພັນພຣະສົບນັ້ນຕາມທັມນຽມມ້ຽ
ນສົບຂອງຊາດຢິວ

41 ອັນນຶ່ງໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນມີສວນນຶ່ງ ໃນສວນນັ້ນມີອຸບໂມງໃຫມ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກ
ເທື່ອ

42 ດັ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງຂອງຊາດຢິວ ແລເນື່ອງຈາກອຸບໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັນຈຸ
ພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ນັ້ນ

20. ການຄືນພຣະຊົນ

(ມທ 28:1-10; ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12)

1 ວັນຕົ້ນສັປດານັ້ນເວລາເຊົ້າຍັງມືດຢູ່ ມາຣີອາໄທມັກດາລາໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງ ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນ
ຖືກຍ້າຍອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ

2 ນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂມນແລະສາວົກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຂົາໄດ້ເອົາ
ສົບຂອງພຣະອາຈານອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ?"
3 ເປໂຕກັບສາວົກຄົນອື່ນນັ້ນຈຶ່ງພາກັນອອກມາເຖິງອຸບໂມງ
4 ເຂົາທັງສອງພ້ອມກັນແລ່ນມາ ແຕ່ສາວົກອື່ນນັ້ນໄດ້ແລ່ນໄວກວ່າເປໂຕຈຶ່ງມາເຖິງອຸບໂມງກ່ອນ
5 ເມື່ອກົ້ມລົງທ່ານໄດ້ເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າທາງໃນ
6 ສ່ວນຊີໂມນເປໂຕທີ່ຕາມຫລັງມານັ້ນ ກໍຮອດເຫມືອນກັນ ແລ້ວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ ແລະໄດ້ເຫັນຜ້າ
ປ່ານກອງຢູ່
7 ແລະຜ້າປົກພຣະສຽນຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ ແຕ່ພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ
8 ແລ້ວສາວົກຜູ້ອື່ນທີ່ມາເຖິງກ່ອນນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າໄປເຫມືອນກັນ ກໍໄດ້ເຫັນແລະເຊື່ອ
9 ເພາະວ່າຂນະນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະຄັມພີທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ
10 ແລ້ວສາວົກທັງສອງນັ້ນກໍກັບໄປຍັງບ້ານຂອງຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ມາຣີອາມັກດາລາ

11 ຝ່າຍມາຣີອາຢືນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ ຂນະທີ່ຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນາງໄດ້ກົ້ມຫລຽວໄປທາງອຸບໂມງ
12 ແລະນາງໄດ້ເຫັນເທວະດາສອງຕົນນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ
ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ
13 ເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ" ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ເພາະເຂົາ
ໄດ້ເອົາສົບພຣະອາຈານຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ"
14 ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງໄດ້ຫລຽວຫລັງມາເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນອົງພຣະເຢຊູ
15 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ" ນາງຄຶດວ່າແມ່ນຄົນເຝົ້າ
ສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສົບທ່ານໄປ ຂໍບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງ
ໄວ້ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສັຽ"
16 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ມາຣີອາເອີຍ" ມາຣີອາກໍຕ່າວຫນ້າມາທູນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຣີວ່າ,
"ຮັບໂບນີ" (ທີ່ແປວ່າ "ພຣະອາຈານເອີຍ")
17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບມາຣີອາວ່າ, "ຢ່າຊູ່ຫນ່ວງດຶງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ
ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາແລະບອກເຂົາວ່າ "ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ
ພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານ ຈະເມືອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ"
18 ນາງມາຣີອາມັກດາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ກັບພວກສາວົກວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ"
ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ພວກສາວົກ

(ລກ 24:36-43; 1ກຣທ 15:5)

19 ຄ່ຳວັນນັ້ນເປັນວັນຕົ້ນສັປດາ ເມື່ອສາວົກອັດປະຕູຫ້ອງທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຢ້ານພວກຢິວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະ
ເດັດເຂົ້າມາຊົງຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ"
20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະຫັດແລະຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ເມື່ອ
ພວກສາວົກໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດ
ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງນັ້ນ"
22 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່ເຂົາ ໂດຍບອກວ່າ, "ທ່ານທັງ
ຫລາຍຈົ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
23 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສັຽແລ້ວ
ແລະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ
ແລ້ວ"

ໂທມາບໍ່ເຊື່ອ

24 ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ຊຶ່ງເປັນສາວົກຜູ້ນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາ
ນັ້ນ
25 ສາວົກອື່ນໆຈຶ່ງບອກໂທມາວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ" ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ,
"ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະຫັດ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້
ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງທ່ານແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ
26 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກ ແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ
ສ່ວນປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ,"ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່
ກັບທ່ານທັງຫລາຍ"
27 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂທມາວ່າ, "ຈົ່ງເດ່ນິ້ວມືຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງເຮົາ ຈົ່ງເດ່ມືຂອງທ່ານມາ
ໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອ"
28 ໂທມາທູນຕອບວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ"
29 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, "ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນ
ສຸກ"

ຈຸດປະສົງຂອງຫນັງສືນີ້

30 ອັນນຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດຫມາຍສຳຄັນອື່ນໆ ອີກຫລາຍປະການຕໍ່ຫນ້າພວກສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຈົດໄວ້ໃນຫນັງສືເຫລັ້ມນີ້
31 ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈົດເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

21. ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ສາວົກເຈັດຄົນ

1 ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວົກອີກທີ່ທະເລຕີເບເຣັຽ ພຣະອົງຊົງສະແດງພຣະອົງ
ຢ່າງນີ້ຄື
2 ພວກທີ່ຢູ່ພ້ອມກັນມີຊີໂມນເປໂຕ ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ນະທານາເອນໄທບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ລູກ
ຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍ ແລະສາວົກຂອງພຣະອົງອີກສອງຄົນ
3 ຊີໂມນເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ” ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະໄປນຳເຈົ້າດ້ວຍ” ແລ້
ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ
4 ເມື່ອກຳລັງຮຸ່ງເຊົ້າພຣະເຢຊູປະທັບຢືນຢູ່ທີ່ຝັ່ງ ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນ ພຣະເຢຊູ
5 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິນບໍ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີ”
6 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກ
ປາຫລາຍ ຈົນດຶງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ
7 ສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, “ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫລະ” ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າ
ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານໄດ້ຈັບເອົາເສື້ອມານຸ່ງເພາະເປືອຍໂຕຢູ່ ແລ້ວກໍໂຕນລົງນ້ຳ
8 ແຕ່ພວກສາວົກອື່ນໆນັ້ນໄດ້ເອົາເຮືອນ້ອຍລາກມອງທີ່ຖືກປາມາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງ ໄກປະມານສອງ
ຮ້ອຍສອກເທົ່ານັ້ນ
9 ເມື່ອເຂົາຂຶ້ນຕະຝັ່ງແລ້ວກໍເຫັນຖ່ານຕິດໄຟຢູ່ ພ້ອມທັງມີປາແລະເຂົ້າຈີ່ຂາງຢູ່
10 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ປາທີ່ພວກເຈົ້າຫາໄດ້ມື້ກີ້ນີ້ຈົ່ງເອົາມາບາງໂຕ”
11 ຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອດຶງມອງຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະມີປາໃຫຍ່ເຕັມຢູ່ຈຳນວນນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສາມໂຕ
ເຖິງວ່າມີປາຫລາຍປານນັ້ນມອງກໍບໍ່ຂາດ
12 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ພາກັນມາປັ້ນເຂົ້າເທາະ” ໃນພວກສາວົກບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຄື
ໃຜ” ເພາະເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
13 ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າມາຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ແຈກໃຫ້ເຂົາ ແລະເອົາປາແຈກໃຫ້ເຫມືອນກັນ
14 ນີ້ເປັນເທື່ອທີ່ສາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວົກ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້
ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ

ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ

15 ເມື່ອເຂົາປັ້ນເຂົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູຊົບງກ່າວກັບຊີໂມນເປໂຕວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາ
ຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື” ເປໂຕທູນວ່າ, “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງ
ພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະຫນຸ່ມຂອງເຮົາເນີ”

16 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລື” ເປໂຕທູນຕອບ
ວ່າ, “ໂດຍ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ,
“ຈົ່ງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງເຮົາເນີ”

17 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີ່ສາມວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕກໍເປັນ
ທຸກໃຈທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມທ່ານເທື່ອທີ່ສາມວ່າ, “ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ
ເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ,
“ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເນີ”

18 ເຮົາບອກແກ່ເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງຫນຸ່ມເຈົ້າເຄີຍຄາດແອວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະທຽວໄປມາໃສ
ໄດ້ຕາມໃຈເຈົ້າມັກ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຖົ້າແລ້ວ ເຈົ້າຈະຢຽດມືຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຄົນອື່ນຈະຄາດແອວໃຫ້ແລະ
ພາໄປບ່ອນເຈົ້າບໍ່ຢາກໄປ”

19 (ທີ່ພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ເປໂຕຈະຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຕາຍຢ່າງໃດ)
ຄັນພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ”

ສາວົກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກ

20 ເປໂຕຫລຽວຫລັງເຫັນສາວົກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກຳລັງຕາມມາ ຄືຜູ້ທີ່ເນີ້ງກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະ
ອົງເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງນັ້ນ ແລະທູນຖາມວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບທ່ານໄວ້ຄືຜູ້ໃດ”

21 ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວົກຜູ້ນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ”

22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຢືນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸຣະອັນໃດກັບເຈົ້າຫນໍ
ສ່ວນເຈົ້າຈົ່ງຕາມເຮົາມາ”

23 ເຫດສັນນັ້ນຄຳທີ່ວ່າສາວົກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ຈຶ່ງຊ່າລືໄປໃນຖ້າມກາງຂອງພວກພີ່ນ້ອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງ
ກ່າວວ່າສາວົກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ແຕ່ຊົງກ່າວວ່າ, ຖ້າເຮົາມີຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຢືນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸຣະ
ອັນໃດກັບເຈົ້າຫນໍ”

24 ແມ່ນສາວົກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັນພຍານເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ບັນທຶກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະພວກ
ເຮົາຊາບວ່າຄຳພຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ

25 ຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ຖ້າຈະຊຽນໄວ້ຕາມລຳດັບທຸກປະການ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າຫມົດ
ທັງໂລກກໍບໍ່ມີບ່ອນພໍໄວ້ຫນັງສືທີ່ຈະຊຽນນັ້ນ